

SEKSIONI 1: KËRKESA TË PËRGJITHSHME TË RAPORTIMIT

1. Balanca ose vlera e raportueshme

Cfarë balance ose vlere e nje interesi në kapital duhet të raportohet kur vlera nuk është përcaktuar nga Institucioni Financiar (psh. nëse nuk është rillogaritur në mënyrë rutinë për raportimin tek konsumatori?

Standardi përkufizon gjendjen e llogarisë ose vlerën në rastin e një interesi Equity, si vlera e llogaritur nga Institucioni Financiar për qëllim që të kërkojë përcaktimin e vazhdueshëm të vlerës (Komentari I Seksionit 1, A(4)). Se cila është kjo vlerë, është në varësi të fakteve të vecanta. Në varësi të rrethanave, mundet që për shembull të jete vlera e interesit ne blerje, nëse Institucioni Financiar nuk ka përlllogaritur balancën ose vlerën për arsye të tjera.

2. Agregimi dhe llogaritë e përjashtuara

A kërkohet që llogaritë e përjashtuara të përfshihen, kur zbatohen rregullat e agregimit?

Jo. Rregullat e agregimit I referohen agregimit të Llogarive Financiare (Seksioni VII, C). Përkufizimi I Llogarive Financiare përjshon në mënyrë specifike Llogaritë e Përjashtuara (Seksioni VIII, C(1)).

3. Informacioni i mbajtësit të llogarisë

Si e raporton Institucioni Financiar Raportues një individ që nuk i ka të dyja, emër dhe mbiemër?

Sipas skemës CRS, kërkohet plotësimi i elementëve të të dhënave me emrin dhe mbiemrin. Nëse emri ligjor i individit është një mononim ose emër i vetëm, elementi i parë I të dhënave për emrin do të plotësohet si “NFN” (No first name), ndërsa mbiemri duhet të plotësohet me mononimin e mbajtësit të llogarisë.

4. Raportimi i të ardhurave nga shitjet e kredituara ose të paguara në lidhje me Llogarinë e Kujdestarisë

Nënparagrafi A (5) (b) i Seksionit I parashikon që, në rast të një Llogarie Kujdestarie, të ardhurat totale bruto nga shitja ose shlyerja e Aseteve Financiare të paguara ose të kredituara në llogari do të raportohen.

A kërkohet raportimi i këtyre të ardhurave bruto kur ato paguhen ose kreditohen në lidhje me Llogarinë e Kujdestarisë?

Po, siç është rasti për elementët e të ardhurave të përcaktuara në nënparagrafin A (5) (a) të Seksionit I, raportimi i të ardhurave bruto nga shitja ose shlyerja e asetëve financiare të mbajtura në një Llogari Kujdestarie, sipas nënparagrafit A (5) (b)) të Seksionit I, kërkohet si në rast se këto të ardhura bruto paguhen ose kreditohen në llogari, ashtu edhe në rast se ato paguhen ose kreditohen në lidhje me atë llogari.

Në rast së Asetet Financiare mbahen në një Llogari Kujdestare, cdo e ardhur dhe të ardhurat bruto nga shitja apo riblerja e këtyre Aseteve Financiare, janë të raportueshme nga Institucioni i Kujdestarisë që mban një llogari të tillë të kujdestarisë, pavarësisht llogarisë ku janë paguar ose kredituar shuma të tilla.

5. Kërkesat për të mbledhur TIN

Paragrafi 30 i Komentarit mbi Seksionin I, parashikon se nuk kërkohet raportimi i një TIN-i në lidhje me një llogari të raportueshme, të mbajtur nga një person i

raportueshëm, në lidhje me të cilin një TIN nuk është lëshuar. Një Institucion Financiar, a duhet të kërkojë një Person të raportueshëm për të marrë dhe për të siguruar një TIN, në rast se ky person i raportueshëm është ose mund të ketë të drejtë të marrë një TIN (ose ekuivalentin funksional) në juridiksionin ose rezidencën e tij, por nuk kërkohet të marrë një TIN dhe nuk ka fituar TIN?

Jo.

6. Shpërndarjet e ndërprera ndaj përfituesve diskrecionalë, të një trusti që është Institucion Financiar?

Në rast se një trust është Institucion Financiar, një Interes në kapital konsiderohet së është mbajtur nga cdo person që trajtohet si shlyerës ose përfitues i një pjese ose të gjithë trustit. Për këto qëllime, një përfitues që mund të marrë një shpërndarje diskrecionale vetëm nga trusti, do të trajtohet si përfitues i trustit, nëse një person i tillë merr një shpërndarje në vitin kalendarik ose periudhën tjetër të përshtatshme të raportimit (shiko Seksionin VIII (C) (4) dhe komentin përkatës).

Nëse një përfitues diskrecional i një trusti që është një Institucion Financiar merr një shpërndarje nga trusti në një vit të caktuar, por jo në vitin në vijim, a duhet të trajtohet mungesa e një shpërndarjeje në këtë vit të ardhshëm si mbyllje e llogarisë?

Jo, mungesa e një shpërndarjeje nuk përbën një mbyllje të llogarisë, për sa kohë që përfituesi nuk përjashtohet përgjithmonë nga marrja e shpërndarjeve të ardhshme nga besimi.

7. Personat Raportues Kontrollues të shlyerësve që janë Njësi

Standardi kërkon që në rastet kur shlyerësi I trustit është një njësi, Institucionet Financiare Raportuese duhet gjithashtu të identifikojnë Personin/personat Kontrollues të shlyerësit dhe t'i raportojnë ata si Persona Kontrollues. A duhet të identifikohen dhe raportohen Personat Kontrollues vetëm në vitin e shlyerjes, apo edhe në vitet pasardhëse?

Identifikimi dhe raportimi i Personave Kontrollues të shlyerësit, duhet të kryhet jo vetëm në vitin e shlyerjes, por edhe në të gjithë vitet e tjera pasardhëse.

8. Kushtet e raportimit në vitin e mbylljes së llogarisë së trustit

Cili aktivitet financiar do të raportohet në rast të mbylljes së një llogarie:

- a) Të mirëmbajtur nga një trust që është Institucion Financiar Raportues?
- b) Të mirëmbajtur nga një Institucion Financiar Raportues për një trust që është NFE Pasiv?

Në të dyja rastet, aktiviteti financiar për t'u raportuar përfshin si faktin e mbylljes së llogarisë, ashtu edhe pagesat bruto të bëra ndaj Mbajtësit të Llogarisë gjatë periudhës përkatëse të raportimit.

9. Mbledhja e TIN-eve nga një Personi Kontrollues që nuk është një person juridiksional i raportueshëm

Në bazë të Seksionit VIII (D) (8), një njësi investimesh i përshkruar në Seksionin VIII (A) (6) (b) që nuk është një Institucion Financiar i Juridiksionit Pjesëmarrës është një NFE pasive, dhe procedurat e kujdesit të duhur në Seksionin V ose Seksionin VI duhet të zbatohen në llogarinë e Njesisë së Investimeve për të përcaktuar nëse llogaria e tij është një llogari e raportueshme. Llogaria është një llogari e raportueshme nëse NFE pasive ka një ose më shumë persona kontrollues të cilët janë persona të raportueshëm. Në rastin kur një person kontrollues nuk është person me juridiksion të raportueshëm, a ka ndonjë kërkesë për të mbledhur TIN-in e një Personi Kontrollues të tillë?

Në varësi të dispozitave në ligjin e brendshëm, veçanërisht në lidhje me të ashtuquajturën "qasje më të gjerë", siç reflektohet në Shtojcën 5 të Standardit, nëse një person kontrollues nuk është person i juridiksionit të raportueshëm, TIN nuk kërkohet të mblidhet nga Personi i tillë Kontrollues.

10. Kualifikimi i uzufuktit për qëllime të CFR

Si mund të trajtohet uzufukti (e drejtë ligjore për të përdorur dhe për të përfituar nga sendi) për qëllime të CFR?

Pronari i zhveshur nga posedimi dhe uzufuktuesi mund të konsiderohen si Mbajtës të Llogarive të përbashkëta ose si Persona Kontrollues të një trusti, për qëllime të kujdesit të duhur dhe raportimit.

11. Raportimi i Detyrimeve të Institucionit Financiar Raportues në proces likuidimi

Si duhet që një Institucion Financiar Raportues që është në proces likuidimi/mbarimi, të përmbushë detyrimet e tij të kujdesshme dhe raportimin e tij sipas CRS?

Si rregull i përgjithshëm, një llogari financiare trajtohet si një llogari e raportueshme që nga data kur ajo është identifikuar si e tillë në përputhje me procedurat e kujdesit të duhur (Seksioni II (A)). Llogaria e Raportueshme mbetet e raportueshme deri në datën kur ajo pushon së qënuri një llogari e raportueshme (p.sh. për shkak të mbylljes së llogarisë). Nëse një llogari e raportueshme është e mbyllur për shkak të likuidimit ose mbarimit të Institucionit Financiar Raportues, informacioni në lidhje me një llogari të tillë mbetet çdo vit i raportueshëm deri në datën e mbylljes së Llogarisë Financiare (Komenti i Seksionit II (A)) nga Raportimi Financiar Institucioni në kuadër të likuidimit ose mbarimit. Në këtë drejtim, juridiksionet mund të ofrojnë udhëzime të mëtejshme për

Institucionet e tyre Financiare Raportuese se si të përmbushin kujdesin e duhur dhe detyrimin e raportimit gjatë procesit të likuidimit ose mbarimit, duke marrë parasysh dispozitat përkatëse ligjore vendase, veçanërisht në fushat e ligjit të shoqërive tregtare dhe falimentimit. Në këtë aspekt, një mundësi mund të jetë që t'i besohet një pale të tretë ofruese shërbimi, që të sigurojë përmbushjen në mënyrën e duhur të detyrimeve dhe raportimit të Institucionit Financiar Raportues (Seksioni II (D)).

SEKSIONI II-V: KËRKESAT PËR KUJDESIN E DUHUR

1. Provat dokumentare

A kërkohet sipas Standardit që një Institucion Financiar Raportues të mbajë një kopje të provave të dokumentacionit, të mbledhura si pjesë e procedurave të tij të kujdesit të duhur?

Jo. Një Institucion Financiar Raportues nuk kërkohet të mbajë një kopje të dokumentit të provës dokumentare, por mund ta bëjë këtë (Paragrafi 157 i komentit në Seksionin VIII). Një institucion financiar raportues mund të mbajë një kopje origjinale, të çertifikuar, ose fotokopje të provës së dokumentacionit, ose në të kundërt, një shënim të llojit të dokumentacionit të shqyrtuar, datën e rishikimit të dokumentacionit dhe numrin e identifikimit të dokumentit (nëse ka) (për shembull, një numër pasaporte).

2. Testi i adresës së rezidencës –kërkesa për të rishikuar manualisht provat dokumentare

Sipas kërkesës së Standardit për konfirmimin e adresës së rezidencës me provën dokumentare në dosje, a kërkohet rishikimi manual i llogarive?

Sipas Standardit, nuk kërkohet një kërkim në letër për ekzaminimin e provës dokumentare. Zakonisht, kërkesa për testin e adresës së rezidencës bazohet në provën dokumentare (Seksioni III, B, (1) dhe Komenti shoqëruar). Nëse një Institucion Financiar ka mbajtur një shënim të Provave Dokumentare, siç përshkruhet më sipër, ose ka politika dhe procedura për të siguruar që adresa e vendbanimit aktual të jetë e njëjtë me adresën në Provat Dokumentare, atëherë Institucioni Financiar Raportues do të ketë përmbushur kërkesën e provave dokumentare të testit të adresës së vendbanimit.

3. Testi i adresës së rezidencës - dy adresa të rezidencës

A është e mundur që pas aplikimit të testit të adresës së vendbanimit të përcaktohet që Mbajtësi i llogarisë të ketë dy adresa të qëndrimit?

Po. Me kusht që të plotësohen të gjitha kushtet për aplikimin e testit të adresës së rezidencës (Seksioni III, B, (1), dhe Komenti i shoqëruar), atëherë do të ishte e mundur që testi i adresës së rezidencës të rezultojë në dy adresa. Për shembull, në lidhje me një llogari bankare të mbajtur në Vendin A, një bankë mund të ketë dy adresa që plotësojnë kërkesat në një rast kur një person rezident i Vendit B punon dhe jeton gjysmën e kohës në shtetin B dhe shtetin C. Në këtë rast një

vetë-çertifikimi mund të kërkohej ose llogaria mund të raportohet në të gjitha juridiksionet si e raportueshme, ku ekziston një adresë qëndrimi.

4. Mbështetja në procedurat AML/KYC për identifikimin e Personave Kontrollues

Në lidhje me llogaritë paraekzistuese të njëjësive, me një balancë agregat ose vlerë të llogarisë që nuk tejkalojnë 1,000,000 USD, cilat janë kërkesat e kujdesit të duhur dhe të raportimit në rastet kur Institucioni Financiar mban informacione në emër të Personave Kontrollues dhe nuk mban informacione të tjera, pasi nuk i është kërkuar të mbledhë informacion të tillë, bazuar në procedurat e zbatueshme AML/KYC?

Standardi parashikon se për llogaritë me një balancë ose vlerë nën 1 Milionë dollarë (pas aplikimit të rregullave të agregimit), Institucioni Financiar mund të bazohet në informacionin e mbledhur dhe të mbajtur për qëllime rregullatore ose të marrëdhënies me klientin, përfshirë procedurat AML/KYC për të përcaktuar nëse Personi Kontrollues është i raportueshëm (Seksioni V, D, (2), c)). Duke qenë se në shembullin e dhënë, Institucioni Financiar mund të jetë një Person i Raportueshëm, nuk mund të dokumentojë rezidencën e Personave Kontrollues dhe nuk është e nevojshme të raportojë se ky person është Person Kontrollues.

5. Identifikimi i Personave Kontrollues me NFE pasive, me Institucionet Financiare, në zinxhirin e pronësisë së ligjshme

Për qëllime të përcaktimit të Personave Kontrollues të një NFE pasive, a lejon CRS një Institucion Financiar Raportues të mos përcaktojë / raportojë një person të tillë Kontrollues në bazë të faktit se ekziston një Institucion Financiar Raportues në zinxhirin e pronësisë midis NFE pasive dhe Personit Kontrollues ?

Jo. Statusi CRS i njëjësive të ndërmjetme në zinxhirin e pronësisë është i parëndësishëm për këto qëllime.

6. Procedurat AML/KYC dhe kujdesi i duhur për qëllime të CRS

Në lidhje me procedurat e kujdestarisë së duhur të përcaktuara në Seksionet III-VII, cilat janë pasojat e një ndryshimi në Procedurat AML/KYC që duhet të zbatohen nga Institucionet Financiare?

Seksioni VIII (E) (2) parashikon që termi "Procedurat AML / KYC" nënkupton procedurat e kujdesit të duhur të klientit të një Institucioni Financiar Raportues, në përputhje me pastrimin e parave ose kërkesave të ngjashme me të cilave i nënshtrohet një Institucion Financiar Raportues. Si rrjedhim, për kryerjen e procedurave të kujdeshme të Seksioneve III-VII, Procedurat e zbatueshme AML / KYC janë ato për të cilat një Institucion Financiar i nënshtrohet një momenti të caktuar në kohë, për sa kohë që për Llogaritë e Reja, procedurat e tilla janë në përputhje me Rekomandimet e FATF të vitit 2012.

Kur ka një ndryshim në Procedurat e zbatueshme AML / KYC (p.sh. mbi një juridiksion që zbaton Rekomandimet e reja FATF), Institucioneve Financiare mund t'u kërkohej të mbledhin dhe

mirëmbajnë informacione shtesë për qëllime të AML / KYC në atë juridiksion. Për qëllimet e procedurave të kujdesit të duhur të përcaktuara në Seksionet III-VII dhe në përputhje me paragrafin 17 të komentit mbi Seksionin III, informacioni shtesë i marrë nën Procedurat e tilla të ndryshuara AML / KYC duhet të përdoret për të përcaktuar nëse ka pasur ndonjë ndryshim të rrethanave në lidhje me identitetin dhe / ose statusin e raportueshëm të Mbajtësve të Llogarive dhe / ose Personave Kontrollues.

Siç shpjegohet në paragrafin 4 të Komentarit mbi Seksionin VII, në qoftë se informacioni shtesë i marrë është në kundërshtim me pretendimet e një personi në vetë-certifikim, ka pasur një ndryshim në rrethanave dhe Institucioni Financiar do të ketë arsye për të ditur se një vetë-vërtetim është i pabesueshëm ose i pasaktë.

7. Detyrimet e një Institucioni Financiar për të përcaktuar rezidencën tatimore

Cilat janë detyrimet sipas Standardit, për një Institucion Financiar që të përcaktojë rezidencën tatimore të klientëve, në lidhje me procedurat e Llogarisë së Re?

Një Institucion Financiar nuk është i detyruar të pajisë klientët me keshilla tatimore ose të kryejë analizë ligjore për të përcaktuar besueshmerinë e vetë-certifikimit. Përkundrazi, sic parashikohet në Standard, për Llogaritë e Reja, Institucioni Financiar mund të mbështetet tek vetë-certifikimi i

kryer nga klienti, përveç rastit kur është në dijeni ose duhej të ishte në dijeni se vetë-certifikimi është i pasaktë ose jo i besueshëm (testi i “arsyeshmërisë”), që do të bazohet në informacionin e marrë në lidhje me hapjen e llogarisë, duke përfshirë cdo dokumentacion të marrë në përputhje me procedurat AML/KYC. Standardi ofron shembuj të zbatimit të testit të arsyeshmërisë (Seksioni IV, A, dhe Komenti shoqërues).

Standardi gjithashtu parashikon se juridiksionet pjesëmarrëse pritet të ndihmojnë tatimpaguesit të përcaktojnë dhe t'u sigurojnë atyre informacione në lidhje me vendbanimin e tyre për qëllime tatimore (Paragrafi 6 i Komentarit të Seksionit IV dhe Paragrafi 9 i Komentarit mbi Seksionin VI). OECD është duke e lehtësuar këtë proces përmes një shpërndarjeje të centralizuar të informacionit (në portalin e shkëmbimit automatik). Institucionet financiare gjithashtu mund të drejtojnë klientët drejt këtij informacioni.

8. Vlefshmëria e TIN

Në lidhje me numrin e identifikimit të tatimpaguesit (TIN) të dhënë në vetë-certifikim, kur do të konsiderohet se Institucioni Financiar ka dijeni ose duhet të ketë arsye për të marrë dijeni se vetë-certifikimi është i pasaktë osë jo i besueshëm?

Standardi parashikon që një Institucion Financiar Raportues mund të mbështetet në një vetë-certifikim, përveç rastit kur është në dijeni ose ka arsye të dijë se vetë-certifikimi është i pasaktë ose jo i besueshëm (Seksioni VII, paragrafi A dhe Komenti shoqërues). Kjo përfshin, midis informacioneve të tjera të siguruar për vetë-certifikimin, TIN në lidhje me një juridiksion të raportueshëm. Standardi përfshin një pritshmëri që Juridiksionet Pjesëmarrëse të ofrojnë

Raportimin e Institucioneve Financiare me informacionin në lidhje me lëshimin, mbledhjen dhe me sa është e mundur, strukturën praktike dhe specifikimet e tjera të TIN-ve (Komenti i Seksionit VIII, paragrafi 149). OECD do të lehtësojë këtë proces përmes një shpërndarjeje të centralizuar të informacionit (në portalin automatik të shkëmbimit).

Një Institucion Financiar Raportues do të ketë arsye të dijë se një vetë-certifikim është i besueshëm ose i pasaktë nëse vetë-certifikimi nuk përmban një TIN dhe informacionet e përfshira në Portalin Automatik të Shkëmbimit tregojnë se Juridiksioni i Raportueshëm lëshon TIN për të gjithë rezidentët tatimorë. Standardi nuk kërkon një Institucion Financiar Raportues për të konfirmuar format dhe specifikimet e tjera të një TIN me informacionin e dhënë në Portalin e Shkëmbimit Automatik. Sidoqoftë, Institucionet Financiare Raportuese sidoqoftë mund të dëshirojnë t'a bëjnë këtë në mënyrë që të përmirësojnë cilësinë e informacionit të mbledhur dhe të minimizojnë barrën administrative që lidhet me ndonjë përcjellje në lidhje me raportimin e një TIN të gabuar. Në këtë rast, ata mund të përdorin *website* rajonalë dhe kombëtarë që ofrojnë një modul të kontrollit TIN me qëllim të verifikimit të mëtejshëm të saktësisë së TIN të dhënë në vetëcertifikim.

9. Vetë-certifikimi - kuptimi i "miratimit pozitivisht"

Një kërkesë për një vetë-certifikim të jetë e vlefshme në hapjen e llogarisë sipas Standardit është që ajo duhet të nënshkruhet ose të miratohet pozitivisht nga klienti (Paragrafi 7 i komentit mbi Seksionin IV). Si duhet kuptuar "ndryshe e miratuar pozitivisht"?

Një vetë-certifikim miratohet pozitivisht nëse personi që bën vetë-certifikimin i siguron Institucionit Financiar një konfirmim të qartë se ata pajtohen me përfaqësimet e bëra përmes vetëcertifikimit. Në të gjitha rastet, miratimi pozitiv pritet të merret nga Institucioni Financiar në atë mënyrë që të dëshmojë me besueshmëri se vetë-certifikimi u afirmua pozitivisht (p.sh., regjistrimi i zërit, gjurmë dixhitale, etj.). Qasja e ndërmarrë nga Institucioni Financiar në marrjen e vetëcertifikimit pritet të jetë në një mënyrë në përputhje me procedurat e ndjekura nga Institucioni Financiar për hapjen e llogarisë. Institucioni Financiar do të duhet të mbajë një procesverbal të këtij procesi për qëllime të auditimit, përveç vetë-certifikimit.

10. Vetë-certifikimi verbal

A lejon Standardi mbledhjen e informacionit në mënyrë verbale për vetë-certifikim, me hapjen e llogarisë sipas Standardit?

Një vetë-certifikim mund të sigurohet në çfarëdo mënyre dhe çfarëdo forme (shiko për shembull Paragrafin 9 të komentit mbi Seksionin IV). Prandaj, me kusht që vetë-certifikimi të përmbajë të gjitha informacionet e kërkuara (shiko për shembull Paragrafin 7 të Komente mbi Seksionin IV) dhe vetë-certifikimi të nënshkruhet ose miratohet pozitivisht nga klienti, një Institucion Financiar mund të mbledhë verbalisht informacionin e kërkuar për të plotësuar ose për të marrë vetëcertifikimin. Qasja e ndërmarrë nga Institucioni Financiar në marrjen e vetë-certifikimit pritet të jetë në përputhje me procedurat e ndjekura nga Institucioni Financiar për hapjen e llogarisë. Institucioni Financiar do të duhet të mbajë një procesverbal të këtij procesi për qëllime të auditimit, përveç vetë-certifikimit.

11. Vetë-certifikimi me përgjigje po/jo

A lejon Standardi që vetë-certifikimi të kërkojë një përgjigje po / jo për pyetjet në lidhje me rezidencën tatimore?

Po. Vetë-certifikimi mund të plotësohet bazuar në përgjigje po/jo, për regjistrimin e juridiksionit/juridiksioneve të klientit për rezidencën tatimore, në vend që të kërkojë plotësimin e një hapësire bosh. Standardi nuk parashikon se si mblidhet informacioni mbi juridiksionin e rezidencës tatimore, por parashikon se informacioni lidhur me rezidencën tatimore nuk mund të plotësohet përpara (shiko paragrafët 7 dhe 8 tek Komenti i Seksionit IV). Për shembull, për të përfunduar një vetë-çertifikim, klienti mund të pyetet nëse juridiksioni në të cilin po hapet llogaria është rezidenca e vetme tatimore e mbajtësit të llogarisë, me pyetje shtesë që mund të bëhen vetëm nëse përgjigja është “jo”.

12. Vetë-certifikimi mbi bazën e një PoA

A lejon Standardi që vetë-certifikimi të kryhet nga një palë e tretë bazuar në prokurë?

Nëse mbajtësi i llogarisë ka parashikuar që një person tjetër ka autoritet ligjor për të përfaqësuar mbajtësin e llogarisë dhe të marrë vendime për llogari të tij, si për shembull nëpërmjet një prokure, atëherë ky person i tretë mundet gjithashtu të paraqesë një vetë-certifikim.

13. Arsyeja për të patur dijeni

A duhet të kërkojë vetë-certifikimi që mbajtësi i llogarisë të mbajë të përditësuar Institucionin Financiar raportues, për ndryshime në informacion që ndikojnë në statusin e mbajtësit të llogarisë?

Edhe pse sipas Standardit ky nuk është një detyrim, Institucioni Financiar Raportues mund të kërkojë (ose të jetë i detyruar sipas ndonjë juridiksioni të vecantë bazuar në legjislacionin e brendshëm) që vetë-certifikimet e mbledhura nga mbajtësi i llogarisë të përmbajnë këtë kërkesë, pasi mund të zvogëlojë përgjegjësinë e Institucionit Financiar Raportues për zbatimin e testit të arsyeshmërisë. Bazuar në tëstin e arsyeshmërisë, një Institucion Financiar Raportues mund të mos mbështetet tek vetë-certifikimi, nëse është ose duhej të ishte në dijeni se informacioni që përmban vetë-certifikimi është i pasaktë ose jo i besueshëm (Komentari mbi seksionin VII, paragrafi 2-3).

Juridiksionet gjithashtu mund të marrin në konsideratë përfshirjen në legjislacionin e brendshëm të kërkesave të CRS për mbajtësit e llogarive, mbi paraqitjen e vetë-certifikimit tek Institucioni Financiar Raportues dhe informimin e tij nëse ka ndonjë ndryshim të informacionit që përmban vetë-certifikimi dhe që mund të ndikojë në statusin sipas CRS.

14. Llogaritë e Reja të mbajtësve paraekzistues të llogarisë

Në lidhje me lejimin për trajtimin e Llogarive të reja të caktuara të një klienti paraekzistues, si Llogari paraekzistuese, sa e gjerë është kërkesa se për hapjen e llogarisë financiare nuk

kërkohet informacion i ri, shtesë apo i ndryshuar i klientit nga mbajtësi i llogarisë, përveç për qëllime të CRS?

Komentari parashikon se një juridiksion mund të lejojë Institucionin Financiar Raportues që të trajtojë llogarinë e re të hapur nga mbajtësi i llogarisë që ka një llogari tek Institucioni Financiar Raportues (ose tek një njësi e lidhur brenda të njëjtij juridiksion me Institucionin Financiar Raportues), si një llogari para-ekzistuese, me përmbushjen e kushteve të caktuara. Kushte të tilla përfshijnë hapjen e llogarisë financiare pa kërkuar informacion të ri, shtesë apo të ndryshuar të klientit nga mbajtësi i llogarisë, përveç për qëllime të CRS (shiko Komentarin për seksionin VIII, prgr. 82). Ky kusht duhet të interpretohet duke përfshirë cdo instancë në të cilën mbajtësi i llogarisë kërkohet të paraqesë pranë Institucionit Financiar Raportues informacion të ri, shtesë apo të ndryshuar të klientit (si rezultat i kërkesave ligjore, rregullatore, kontraktuale, operacionale apo tjetër), për hapjen e llogarisë. Arsyeja për këtë kusht lidhet me mundësinë e instancave për të marrë vetë-certifikimin së bashku me informacionin e ri, shtesë apo të ndryshuar të klientit, si pjesë e hapjes së llogarisë.

15. Testi i menaxhuesit të marrëdhënies

Si mundet të zbatohet testi i standardit të njohurisë ndaj menaxherit të marrëdhënies, që përfshihet tek Standardi, në praktikë?

Testi i standardit të njohurisë që zbatohet ndaj menaxherit të marrëdhënies (psh. Seksioni III, C(4) dhe komentari shoqërues) a mund të operacionalizohet nëpërmjet udhëzimeve të rregullta (psh. vjetore) dhe trajnimeve nga Institucioni Financiar për të gjithë punonjësit që mund të konsiderohet si menaxhues të marrëdhënies sipas Standardit (prgr. 38-42 të komentarit të seksionit III, C(4)). Kjo mund të përfshijë mbajtjen nga Institucioni Financiar të kopjeve të përgjigjeve nga secili menaxhues marrëdhëniesh, ku deklarohet se ata janë në dijeni të detyrimeve të tyre dhe mjeteve të komunikimit për cdo arsye të dijenisë se mbajtësi i llogarisë për të cilin menaxhojnë marrëdhënien, është një person i raportueshëm. Këto komunikime mund të posedohen më pas nga Institucioni Financiar, në mënyrën e kërkuar nga Standardi.

16. Mbështetja tek ofruesit e shërbimeve

A parashikon Standardi kufizime për përdorimin e ofruesëve të shërbimit për përmbushjen e kujdesit të duhur të Institucionit Financiar Raportues dhe/ose të kërkesave të raportimit sipas CRS?

Një juridiksion mund të lejojë Institucionet Financiare Raportuese të përdorin ofruesit e shërbimit në përmbushjen e detyrimeve raportuese dhe/ose kujdesin e duhur (komentari mbi seksionin II, prgr. 6). Standardi nuk kërkon, për shembull, që ofruesi i shërbimit të jetë në të njëjtin juridiksion me Institucionin Financiar raportues, ose që të marrë aprovimin nga juridiksioni përkatës që të veprojë si ofrues shërbimi. Komentari parashikon se Institucioni Financiar Raportues duhet të përmbushë të gjitha kërkesat sipas legjislacionit të brendshëm dhe të jetë përgjegjës për raportimin e tij dhe për detyrimet e kujdesit të duhur (psh. veprimet e ofruesit të shërbimit i imponohen Institucionit Financiar Raportues). Për të lehtësuar zbatimin efektiv, juridiksioni duhet të ketë

akses në dosjet dhe provat e nevojshme në të cilat mbështetet Institucioni Financiar Raportues dhe ofruesi i shërbimit, për performancën e raportimit dhe /ose procedurat e kujdesit të duhur sipas CRS. Shih Komentarin mbi Seksionin IX, prgr 7-12.

17. Përcaktimi i Statusit CRS të Njësive

Cilat rregulla të juridiksionit duhet të aplikohen për përcaktimin e statusit të një njësie?

Komentari parashikon se statusi i një njësie si Institucion financiar ose entitet jofinanciar (NFE) duhet të përcaktohet sipas ligjit të vendeve të Juridiksioneve Pjesëmarrëse ku njësia ka rezidencën (shih Komentarin mbi seksionin IX, prgr. 2). Nëse njësia është rezidente në një juridiksion që nuk e ka implementuar CRS-në, rregullat e juridiksionit në të cilin mirëmbahet llogaria do të përcaktojnë statusin e njësisë si Institucion Financiar apo NFE, duke qenë se nuk ka rregulla të tjera të që mund të përdoren.

Kur përcaktohet statusi aktiv ose pasiv NFE i entitetit. Rregullat e juridiksionit në të cilin mirëmbahet llogaria, përcaktojnë statusin e njësisë. Megjithatë, një juridiksion në të cilin mbahet llogaria (psh. në udhëzimet e brendshme për implementim) mund të lejojë që njësia të përcaktojë statusin e saj si NFE aktiv ose pasiv, sipas rregullave të juridiksionit në të cilin njësia është rezident, me kusht që juridiksioni në të cilin njësia është rezident, të ketë implementuar CRS.

18. Testi i adresës së rezidencës – Penaliteti për deklaram të rreme

Komentari mbi Seksionin III përcakton se në cilat situata mund të aplikohet testi i adresës së rezidencës. Paragrafi 10 i referohet deklaratës së nënshkruar nga palët nën penalitetin e deklaramit të rreme. Cfarë do të thotë “deklaram i rreme”?

Deklarim i rreme në këtë kontekst përfshin të gjitha situatat ku juridiksioni ka përcaktuar në legjislacion një sanksion me natyrë penale për deklaratat false.

19. Kërkesat për marrjen e TIN në kuadër të procedurës së kurimit

A duhet të sigurojë Institucioni Financiar se Numri i Identifikimit Tatimor (TIN) ndodhet në vetë-certifikimin e mbajtësit të llogarisë, në rast së një vetë-certifikim i tillë është marrë si pjesë e procedurës së kurimit të parashikuar nga nënparagrafi B(6) i Seksionit III dhe tregon se mbajtësi i llogarisë është një person i raportueshëm?

Në kontekstin e procedurave të kujdesit të duhur për llogaritë para-ekzistuese, Institucioni Financiar kërkohet të kryejë përpjekje të arsyeshme për t'u pajisur me një TIN. Në rast se vetëcertifikimi është marrë në kuadër të procedurës së kurimit, kjo nënkupton një minimum që Institucioni Financiar i kërkon mbajtësit të llogarisë të sigurojë një vetë-certifikim i cili përfshin një TIN, nëse është e aplikueshme. Institucioni Financiar mund të mbështetet në një vetë-certifikim të tillë, edhe nëse nuk përmban një TIN të Mbajtësit të Llogarisë, me kusht që të vazhdojë të përdorë përpjekje të arsyeshme për të marrë TIN.

20. Llogaritë e njësive të reja- mbështetja tek informacioni i disponueshëm për publikun

Nënparagrafi A (1) (a) i Seksionit VI siguron që një Institucion Financiar duhet të marrë një vetë-certifikim për qëllimet e përcaktimit të rezidencës tatimore të një Mbajtësi të Llogarisë së njësisë së re. Nënparagrafi A (1) (b) parashikon që, nëse vetë-certifikimi tregon se Mbajtësi i llogarisë së njësië së re është rezident në një juridiksion të raportueshëm, llogaria duhet të konsiderohet si një llogari e raportueshme, përveç rastit kur Institucioni Financiar përcakton në mënyrë të arsyeshme, bazuar në informacioni që disponon ose që është publikisht i disponueshëm, që Mbajtësi i llogarisë së subjektit të ri nuk është një person i raportueshëm në lidhje me juridiksionin e tillë të raportueshëm.

Në rast se një Institucion Financiar është në dijeni, bazuar në informacionin që disponon ose që është në dispozicion të publikut, se një mbajtës i llogarisë së njësisë së re nuk është një person i raportueshëm, pavarësisht rezidencës së tij (p.sh. sepse është një korporatë që tregtohet publikisht), a kërkohet sërish Institucioni Financiar të marrë një vetë-certifikim nga Mbajtësi i Llogarisë së Njësië së Re?

Paragrafi 6 i komentarit mbi Seksionin VI parashikon që hapat e nënparagrafit (A) (1) (a), d.m.th. marrja e një vetë-certifikimi dhe nënparagrafin (A) (1) (b), d.m.th. konfirmimi i statusit si person i raportueshëm, mund të merret në të njëjtën mënyrë. Si pasojë, një Institucion Financiar mund të përcaktojë së pari nëse Një Mbajtës i Llogarisë së Njësisë së re është një person i raportueshëm. Në rast se konstatohet se Mbajtësi i llogarisë së Njësisë së Re nuk është një person i raportueshëm (p.sh. sepse është një institucion financiar ose një korporatë që tregtohet publikisht), Institucioni Financiar nuk do të kërkohet të marrë një vetë-certifikim nga Mbajtësi i llogarisë së Njësisë së Re, sipas nënparagrafit (A) (1) (a).

21. Përcaktimi i pragut për kujdesin e duhur për personat kontrollues

Për qëllime të përcaktimit nëse një person kontrollues i një NFE pasive është një person i raportueshëm në lidhje me një llogari të njësisë paraardhëse, një Institucion Financiar Raportues mundet, në përputhje me nënparagrafin (D) (2) (c) të Seksionit V, të mbështetet vetëm mbi informacionin e mbledhur dhe mbajtur në përputhje me Procedurat AML / KYC, në rast se gjendja agregate e llogarisë së një llogarie të tillë të mbajtur nga një ose më shumë NFE nuk do të kalojë 1 milion USD. Në cilin moment në kohë do të përcaktohet pragu prej 1 milion USD për qëllim të përcaktimit të procedurës së kujdesit të duhur të zbatueshëm për Personat Kontrollues të NFE-ve pasive?

Në përputhje me rregullat e përgjithshme të zbatueshme për pragjet, në kuadër të procedurave të kujdesit të duhur, siç reflektohet p.sh. në paragrafin B të Seksionit II dhe paragrafët A, B dhe E (2) të Seksionit V, momenti në të cilin duhet të verifikohet tejkalimi i pragut është dita e fundit e vitit kalendarik ose periudha tjetër e përshtatshme e raportimit.

Shembull:

Në rast se gjendja e llogarisë së llogarisë përkatëse është 900 000 USD në datën në të cilën Institucioni Financiar ka kryer kujdesin e duhur, por 1 100 000 USD në fund të vitit, pragu i 1 milion USD është tejkaluar për qëllim të detyrimeve të kujdesit të duhur në atë vit.

22. Koha e vetë-çertifikimeve (rishikuar)

Në lidhje me llogaritë e reja individuale dhe të njëjse, Standardi parashikon që Institucioni Financiar Raportues duhet të marrë një vetë-çertifikim pas hapjes së llogarisë. Në raste të tilla, pritet që Institucionet Financiare Raportuese të hapin llogarinë vetëm pasi të merret një vetë-çertifikim i vlefshëm?

Standardi parashikon që një Institucion Financiar Raportues duhet të marrë një vetë-çertifikim pas hapjes së llogarisë (Seksionet IV (A) dhe VI (A)). Kur një vetë-çertifikim është marrë me hapjen e llogarisë, por vlefshmëria e vetë-çertifikimit nuk mund të kryhet sepse është një proces i 'ditës së dytë', i ndërmarrë nga një funksion i zyrës tjetër, vetë-çertifikimi duhet të jetë i vlefshëm brenda një periudhe prej 90 ditësh. Ekziston një numër i kufizuar i instancave, ku për shkak të specifikave të një sektori të biznesit nuk është e mundur të merret një vetë-çertifikim në 'ditën e parë' të procesit të hapjes së llogarisë, për shembull kur një kontratë sigurimi është caktuar nga një person tek në një tjetër ose në rastin kur një investitor fiton aksione në një trust investimi në tregun sekondar. Në rrethana të tilla, vetë-çertifikimi duhet të merret dhe vërtetohet sa më shpejtë që është e mundur dhe në çdo rast brenda një periudhe prej 90 ditësh. Duke pasur parasysh që marrja e një vetëçertifikimi për Llogaritë e Reja është një aspekt kritik për të siguruar që CRS është efektiv, pritet që juridiksionet të kenë masa të forta për të siguruar që vetë-çertifikimet e vlefshme janë marrë gjithmonë për Llogaritë e Reja. Ajo që do të përbëjë një "masë të fortë" në instancat e mësipërme të përjashtuese mund të ndryshojë nga juridiksioni në juridiksion dhe duhet të vlerësohet nën dritën e rezultateve aktuale të masës. Testi thelbësor për përcaktimin nëse masa që mund të kualifikohet si "masë e fortë" është nëse masat kanë një ndikim të mjaftueshëm të fortë për mbajtësit e llogarive dhe / ose institucionet financiare, për të siguruar në mënyrë efektive që vetë-çertifikimet të merren dhe të vërtetohen në përputhje me rregullat e përcaktuara në CRS. Në këtë aspekt, për shembull, masat që parashikojnë mbylljen ose ngrirjen e llogarisë pas kalimit të afatit 90 ditor, ose aplikimin e gjobave të rënda për Institucionet Financiare dhe / ose Mbajtësit e Llogarive, të gjitha mund të përbëjnë "masa të forta".

Në të gjitha rastet, Institucionet Financiare Raportuese duhet të sigurojnë që ata kanë marrë dhe vërtetuar vetë-çertifikimin në kohë, në mënyrë që të arrijnë të përmbushin detyrimet e tyre të duhura dhe detyrimet e raportimit në lidhje me periudhën e raportimit gjatë së cilës u hap llogaria. Në të njëjtën kohë, zbatimi efektiv i CRS-së në bazë të Seksionit IX kërkon që juridiksionet të marrin masa efektive për të siguruar raportimin e Llogarive Financiare deri sa të jetë marrë një vetë-çertifikim i vlefshëm.

23. Kërkesë kërkimore për CIV-të dhe fondet e pensione ve të mbajtura gjerësisht, në formën e trusteeve në juridiksione jo pjesëmarrëse

Kur përcaktohen Personat Kontrollues për Llogaritë e Njësive të Reja, si pjesë e zbatimit të kërkesës për "shqyrtim", në përputhje me Seksionin VI (2), në lidhje me një njësi investimesh, të përshkruar në Seksionin VIII (A) (6) (b) që është rezident në një Juridiksion jo- Pjesëmarrës të mbajtur gjerësisht, të rregulluar, të llojit trust CIV ose të llojit trust si fond pensionesh, a duhet Institucionet Financiare Raportuese të shkojnë përtej

informacionit të mbledhur dhe të mirëmbajtur , në përputhje me procedurat vendore AML/KYC, të cilat janë një minimum konsistent në përputhje me Rekomandimet 10 dhe 25 të Rekomandimeve FATF (të miratuara në shkurt 2012)?

Jo, siç parashikohet në Paragrafin 137 të Komentarit të Seksionit VIII.

24. Zbatimi i procedurave të Llogarisë së Re në Llogaritë Para-ekzistuese - hetim për menaxherin e marrëdhënieve

Në pajtim me juridiksionet e Seksionit II (E) mund të lejojnë Raportimin e Institucioneve Financiare të zbatojnë procedurat e kujdesshme të duhur për Llogaritë e Re edhe në Llogaritë Paraqitëse. Në raste të tilla, a kërkohet një Institucion Financiar Raportues për të aplikuar kërkesën e menaxherit të marrëdhënieve, ku është marrë një vetë-çertifikim në bazë të procedurave të kujdesit të duhur për Llogarinë e Re?

Një hetim i menaxherit të marrëdhënieve siç parashikohet në Seksionin III nuk është i zbatueshëm, pasi që zbatohen procedurat e kujdesshme të llogaritjes së re, por nëse një menaxher i marrëdhënieve është caktuar në llogari, menaxheri i marrëdhënieve dhe në këtë mënyrë Institucioni Financiar Raportues mund të ketë arsye të dijë se vetë -kontrollimi është jo i besueshëm ose i pasaktë.

Në përputhje me Seksionin VII (A), një Institucion Financiar Raportues nuk mund të mbështetet në një vetë-çertifikim nëse Institucioni Financiar Raportues ka arsye të dijë se vetë-çertifikimi është i pasaktë ose jo i besueshëm. Paragrafi 3 i komentit në Seksionin VII shpjegon se një Institucion Financiar Raportues ka arsye të dijë se një vetë-çertifikim është i pabesueshëm ose i

pasaktë nëse njohuritë e tij, përfshirë njohuritë e ndonjë menaxheri të marrëdhënieve përkatëse, të fakteve ose deklaratave përkatëse të përfshira në vetë- çertifikimi është i tillë që një person i kujdesshëm i kujdesshëm në pozitën e Institucionit Financiar Raportues do të vinte në dyshim kërkesën që po bëhej.

25. Konfirmimi i vlefshmërisë së vetëvërtetimeve

Nëse një mbajtës individual llogarie tregon në vetëvërtetim se ai/ajo nuk ka juridiksion të rezidencës për qëllime tatimore, a mundet Institucioni Financiar të mbështetet në dokumentacion tjetër në dispozicion të tij, në vecanti një adresë, për përcaktimin e rezidencës për qëllime tatimore?

Në përputhje me parimet e përgjithshme të parashikuara në Seksionin IV, kur merret vetëvërtetimi nga mbajtësi i llogarisë, Institucioni Financiar kërkohet të konfirmojë arsyeshmërinë e vetëvërtetimit, mbi bazën e dokumentavë të tjerë, duke përfshirë cdo document të mbledhur në përputhje me procedurat AML/KYC në dispozicion të tij/ për shembull. Fakti se vetëdeklarimi tregon se mbajtësi i llogarisë nuk ka rezidencë për qëllime tatimore, por dokumentacioni tjetër në dosje përmban një adresë që përbën arsye për të ngritur dyshime mbi vërtetësinë e vetëvërtetimit. Në raste të tilla dhe në përputhje me paragrafin 25 te Komentarit mbi Seksionin IV, Institucioni

Financiar duhet të sigurojë se ka marrë një sqarim dhe dokumentacion të arsyeshëm, sipas rastit, që mbështet arsyeshmërinë e vetëvërtetimit. Nëse Institucioni Financiar nuk ka marrë një sqarim të arsyeshëm për arsyeshmërinë e vetëvërtetimit, Institucioni Financiar mund të mos mbështetet tek vetëvërtetimi dhe duhet të marrë një vetëvërtetim të ri, të vlefshëm, nga mbajtësi i llogarisë (shiko gjithashtu Pyetjen 22 në Seksionet II-VII).

Seksioni IX parashikon se juridiksionet duhet të kenë procedura të rishikimit të pajtueshmërisë. Institucionet Financiare mund të dëshirojnë të informojnë Mbajtësit e tyre të Llogarisë që, si pjesë e procedurave, juridiksionet mund të monitorojnë dhe të rishikojnë mbajtësit e llogarive që nuk kanë treguar rezidencën tatimore si pjesë të vetëvërtetimit të tyre.

26. Përcaktimi I Personave Kontrollues të Njesisë

CRS parashikon se termi “Person kontrollues” duhet të interpretohet në përputhje me Rekomandimin 10 dhe Shënimin Interpretues mbi Rekomandimin 10 të Rekomandimeve të Task Forcës për Aksionin Financiar (FATF) (Seksioni VIII(D)(6) dhe Komentari shoqërues). Shënimi Interpretues mbi rekomandimin 10, ndër të tjera, parashikon se personat juridikë duhet të identifikohen se kanë interes të pronësisë së kontrollit në atë person juridik. Në lidhje me personat juridikë që janë kompani, specifikohet mëtej se një “interes I pronësisë së kontrollit varet nga struktura e pronësisë së kompanisë. Mund të bazohet në një prag, psh. cdo person që ka në pronësi më tepër se një përqindje të cakuar në kompani (psh. 25%).”

Nëse zbatimi i brendshëm I Rekomandimeve FATF të një juridiksioni parashikon një prag pronësie më të ulët se 25% për identifikimin e interesit të pronësisë së kontrollit në kompanitë, për qëllime të AML/KYC, a mundet ky juridiksion të lejojë një Institucion Financiar Raportues që është subjekt I këtyre kërkesave vendase AML/KYC, aplikimin e pragut 25% për raportimin sipas CRS?

Jo. CRS parashikon se për qëllim të përcaktimit të Personave Kontrollues të një Mbajtësi të llogarisë, zbatohen procedurat AML/KYC, në përputhje me kërkesat kundër pastrimit të parave ose kërkesa të ngjashme të zbatuara në legjislacionin vendas dhe ndaj të cilave është subjekt Institucioni Financiar Raportues.

SEKSIONI VIII: PËRKUFIZIME

A. INSTITUCIONET FINANCIARE RAPORTUESE

1. Njësitë dhe aktivitetet e grumbullimit të parave

Cili është statusi CRS i një Njësie që menaxhon rregullisht kapitalin qarkullues duke grumbulluar balancat e parave të gatshme, duke përfshirë balancat pozitive, si dhe balancat deficite në para (pra *Cash pooling*) të një ose më shumë Njësive të Lidhura që janë fillimisht

të angazhuara në një biznes të ndryshëm nga ai i një Institucioni financiar dhe që nuk jep shërbime të tilla si *cash pooling* ndaj çdo Njësie që nuk është një Njësi e Lidhur?

Për përcaktimin e statusit CRS të një njësie që angazhohet në grumbullimin e parave, është e nevojshme të merret në konsideratë nëse Njësia është Institucion Financiar, ose në mënyrë më specifike, një Institucion Depozite ose Njësi Investimesh, ose një NFE. Standardi përkufizon Institucionin e Depozitës si një njësi që pranon depozita sipas mënyrës së zakonshme të një banke ose biznesi të ngjashëm (shih Seksionin VIII, nënparagrafin (a)(5) dhe Komentarin mbi Seksionin VIII, prgr. 12-14). Për qëllime të përcaktimit nëse Njësia është Institucion Depozite, një njësi që kryen aktivitete *cash pooling* ekskluzivisht për llogari të një ose më shumë njësive të lidhura, nuk do të angazhohet në biznesin bankar ose biznes të ngjashëm, sipas këtij aktiviteti.

Nëse njësia nuk është një Institucion Depozite, njësia mund të jetë ende një Institucion financiar nëse plotëson përkufizimin e një Njësie Investimesh, sic parashikohet në Seksionin VIII, nënparagrafi (A)(6), megjithatë ky seksion parashikon në mënyrë specifike se një Njësi Investimesh nuk përfshin një Njësi që është një NFE Aktive, pasi plotëson ndonjë nga kriteret e nënparagrafit (D)(9)(d) deri në (g).

Një NFE Aktive, që përshkruhet në Seksionin VIII, nënparagrafi (D)(9)(g) përfshin një NFE që fillimisht angazhohet në transaksione financiare dhe *hedging* me ose për Njësi të Lidhura që nuk janë Institucione Financiare dhe që nuk ofron shërbime financiare ose *hedging* ndonjë Njësie që nuk është Njësi e Lidhur, duke marrë parasysh që grupimi i Njësive të Lidhura të tilla është angazhuar fillimisht në një biznes të ndryshëm nga ai i një Institucioni Financiar (shih Seksionin VIII, nënparagrafin (D)(9)(g)). Duke qenë se *cash pooling* kryhet zakonisht për reduktimin e borxhit të jashtëm dhe rritjen e likuiditetit në dispozicion për llogari të Njësive të Lidhura, *cash pooling* do të konsiderohet si një transaksion financiar për qëllime të përkufizimit të NFE Aktive. Rrjedhimisht, një Njësi që angazhohet në *cash pooling* për llogari të një ose më shumë Njësive të lidhura që nuk janë institucione financiare dhe që nuk ofrojnë shërbime të tilla *cash pooling* Njësive që nuk janë Njësi të Lidhura, me kusht që grupi i Njësive të Lidhura të tilla është angazhuar fillimisht në një biznes të ndryshëm nga ai i një Institucioni Financiar, do të ketë statusin CRS të një NFE Aktive.

2. Kompania Holding ose Qendra e Thesarit e Grupit Financiar

Në cilat rrethana, nëse ka, do të ketë kompania holding ose qendra e thesarit të grupit financiar, statusin e një Institucioni Financiar sipas CRS?

Një kompani holding ose një qendër thesari e grupit financiar do të ketë statusin e Institucionit financiar nëse përputhet me përkufizimin e Institucionit Financiar, të parashikuar në Seksionin VIII, paragrafi A. Kështu, nëse kompania holding ose qendra e thesarit do të ketë statusin e Institucionit Financiar, varet nga faktet dhe rrethanat e në vecanti, nga fakti nëse është angazhuar në aktivitete specifike ose operacione të një Institucioni Financiar (sic përkufizohet në Seksionin VIII, paragrafi A), edhe nëse këto aktivitete ose operacione angazhohen vetëm për llogari të

Njësive të Lidhura ose aksionerëve të tyre. Një Njësi e tillë, për shembull, që hyn në *foreign exchange hedges* për llogari të grupit financiar të Njësive të Lidhura të Njesisë, për eliminimin e rrezikut të këmbimit valuator të huaj në këtë grup, do të jetë në përputhje me përkufizimin e Institucionit Financiar, me kusht që të përmbushen kërkesat e tjera të përkufizimit të Njesisë së Investimit. Një kompani holding gjithashtu do të jetë në përputhje me përkufizimin e Institucionit Financiar, specifikisht të Njesisë së Investimit, nëse funksionon ose paraqitet si një fond investimesh, fond privat në capital neto, fond me sipërmarrje kapitali dhe instrumenta të ngjashëm investimi, nëse investitorët marrin pjesë (nëpërmjet borxhit ose kapitalit) në skemat e investimit nëpërmjet kompanisë holding (shih Komentin e Seksionit VIII, prgr. 20).

3. Njësia e Investimit

Në cilat rrethana do të menaxhohet një Njësi nga një Njësi tjetër që është Institucion Depozite, Institucion Kujdestarie ose Shoqëri e Sigurimeve e Specifikuar, ose një Njësi Investimi e përshkruar në nënparagrafin A(6)(a)?

Komentari parashikon se, për qëllime të përcaktimit nëse një Njësi ose Njësi Investimi e përshkruar në Seksionin VIII, paragrafi A(6)(b), menaxhohet nga një Njësi tjetër nëse Njësia Menaxhuese kryen në mënyrë direkte ose nëpërmjet një ofruesi shërbimesh, ndonjë nga aktivitetet ose operacionet e parashikuara në paragrafin (A)(6)(a), për llogari të Njesisë menaxhuese. Këto aktivitete dhe operacione përfshijnë: tregti në instrumentet e tregut të parasë; këmbim valutor; këmbim, normë interesi dhe instrumente indeksi; letra me vlerë të transferueshme; ose transaksione me kontratat e së ardhmes (future) për mallrat; menaxhim të portofoleve individuale dhe kolektive; ose gjithashtu investimin, administrimin ose menaxhimin e aktiveve financiare ose parave për llogari të personave të tjerë. Më tej, Njësia menaxhuese duhet të ketë autoritet diskrecionar për menaxhimin e aseteve të Njesisë (në tërësi ose pjesërisht). Shih Komentin mbi Seksionin VIII, prgr. 17.

Për shembull, një kompani private kapitali që vepron si zyrë e regjistruar ose si agjent i një *trust*, ose që kryen shërbime administrative që nuk lidhen me asetet financiare në para të trustit, nuk kryen aktivitetet dhe operacionet e parashikuara në Seksionin VIII, nënparagrafi (A)(6)(a) për llogari të trustit, e për rrjedhojë trusti nuk “menaxhohet” nga kompania private e trustit, sipas kuptimit që jepet në Seksionin VIII, paragrafi (a)(b)(6).

Gjithashtu, një Njësi që investon të gjitha ose një pjesë të aseteve në një fond të përbashkët, fond të listuar në bursë ose instrumenta të ngjashëm, nuk do të konsiderohet si e “menaxhuar” nga fondi i përbashkët ose instrumenti i ngjashëm.

Në të dy shembujt e mësipërm, një përcaktim i mëtejshëm duhet të kryhet lidhur me faktin nëse Njësia menaxhohet nga një Njësi tjetër për të konstatuar nëse Njësia e përmendur fillimisht bie nën përkufizimin e Njesisë së Investimit, sic parashikohet në Seksionin VIII, paragrafi (A)(6)(b).

4. Mbështetja në përkufizimin e Modelit 1 FATCA IGA të Njesisë së Investimit, për qëllime të CRS

A munden juridiksionet të mbështeten në përkufizimin e Njesisë së Investimit të përdorur në Modelin 1 FATCA IGA, për qëllime të zbatimit të CRS?

Jo, përkufizimi i Njesisë së Investimit në Nenin 1(1)(j) të Modelit 1 FATCA IGA, nuk mund të përdoret për qëllime të CRS si i vetë, pasi është më pak normativ se përkufizimi i Njesisë së Investimit i dhënë në Seksionin VIII(A)(6). Megjithatë, përkufizimet e Modelit 1 FATCA IGA dhe CRS, mund të lexohen vazhdimisht. Për shembull, përkufizimi i CRS përfshin një test të të ardhurave bruto, për përcaktimin nëse Njësia trajtohet se kryen fillimisht si biznes, një osë më shumë nga aktivitetet e parashikuara në nënparagrafin A(6)(A), ose të ardhurat bruto të Njesisë I atribuohen fillimisht investimit, riinvestimit, ose tregtisë së Aseteve Financiare, për qëllime të nënparagrafin A(6)(b) dhe mund të përdoret për interpretimin e aspekteve më pak urdhëruese të përkufizimit të Modelit 1 FATCA IGA. Përkufizimi i CRS në fakt bazohet në përkufizimin e Njesisë së Investimit në rregulloret US FATCA, që mund të përdoret për të interpretuar përkufizimin e Modelit 1 FATCA IGA.

5. Investimi indirekt në pasuri të paluajtshme

Nëse të ardhurat bruto të Njesisë I atribuohen fillimisht investimit indirekt në pasuri të paluajtshme, a do të ketë kjo Njësi statusin e një njësi të Investimit?

Njësia, të ardhurat bruto të së cilës i atribuohen fillimisht investimit, riinvestimit apo tregtisë së pasurisë së paluajtshme, nuk është një Njësi Investimesh (pavarësisht nëse menaxhohet hnë mënyrë profesionale), pasi pasuria e paluajtshme nuk përbën një Aset Financiar (shih komentin mbi seksionin VIII, prgr. 17). Nëse përkundrazi, Njësia që mban një interes tek një njësi tjetër, që mban në mënyrë direkte pasuri të paluajtshme, interesi i mbajtur nga Njësia e parë e përmendur është një Aset Financiar dhe të ardhurat bruto të marra nga ky interes do të merren në konsideratë në përcaktimin nëse Njësia përputhet me përkufizimin e Njesisë së Investimeve sipas Seksionit VIII, nënparagrafi (A)(6)(a)(iii) ose paragrafi (A)(6)(b). Shih seksionin VIII, nënparagrafi (A)(7) për përkufizimin Asetit Financiar.

6. Përkufizimi i Njesisë Investuese – “menaxhuar nga”

Sipas Seksionit VIII (A)(6)(b), a përfshin nocioni “menaxhuar nga” rastet kur një Njësi ka autoritet diskrecionar për menaxhimin e aseteve (në tërësi ose pjesërisht) të një Njesisë tjetër, por nuk menaxhon vetë Njësinë sekondare?

Po, koncepti “menaxhuar nga” sipas Seksionit VIII (A)(6)(b), përfshin gjithashtu edhe rastet kur një Njësi ka autoritet diskrecionar për menaxhimin e aseteve (në tërësi ose pjesërisht) të një Njesisë tjetër, por që nuk menaxhon vetë Njësinë sekondare.

7. Përkufizimi i Njesisë së Investimeve – testi i aktivitetit substancial

Në përcaktimin nëse një Njësi përmbush testin e “të ardhurave bruto 50%”, sipas përkufizimit të Njesisë së Investimeve, a lejohet të zbatohet testi tre vjeçar ne ditën e fundit të periudhës kontabël të vitit jokalendarik, sic parashikohet për “testin 20% të të ardhurave bruto” për Institucionet e Kujdestarise?

Po. Në përputhje me qasjen e zgjedhur për Institucionet e Kujdestarisë, testi tre vjeçar për përcaktimin nëse një njësi ekonomike përmbush "testin e të ardhurave bruto 50%" nën përkufizimin e Entit për Investime mund të aplikohet në ditën e fundit të një periudhe kontabël jokalendarike të vitit paraprak të vitit në të cilin bëhet përcaktimi.

8. Ofruesit e *e-parasë* – kualifikimi si Institucion Depozite

Cili është statusi i ofruesve të parasë elektronike për qëllime të CRS?

Nuk ka rregulla të vecanta për t'u zbatuar ngaj ofruesve të parasë elektronike. Ashtu si pjesëmarrësit e tjerë të industrisë financiare, ata duhet të përcaktojnë nëse përbëjnë një Institucion Financiar, sipas përkufizimit që jep CRS. Ky përcaktim do të varet nga faktet dhe rrethanat. Për shembull, për të përcaktuar nëse një ofrues i parasë elektronike është një Institucion Depozitues, analiza duhet të kryhet duke u referuar tek Seksioni VIII (A)(5) dhe komenti përkatës, në vecanti paragrafi 13.

9. Trajtimi i te besuarve të korporatave dhe kujdestarët SPV

Në rrethana të caktuara, një firmë profesionale kontabiliteti ose një firmë ligjore, krijon një trust për një klient dhe si pjesë e këtij procesi, cakton një të besuar të korporatës. Më pas, klienti paguan firmën e kontabilitetit ose firmën ligjore për të gjitha shërbimet e ofruara në lidhje me krijimin e trustit, përfshirë edhe caktimin e të besuarit të korporatës dhe të shërbimeve të tjera të të besuarit. Si i tillë, vetë i besuari i korporatës nuk përfiton një shpërblim direkt për shërbimet e kryera prej tij, pasi shpërblimi i paguhet firmës së kontabilitetit ose firmës ligjore, si pjesë e paketës fillestare.

Në këtë këndvështrim, për qëllime të testeve të të ardhurave bruto që do të aplikohen në kontekstin e përkufizimeve të Njesisë së Investimit dhe Institucionit të Kujdestarisë, a kërkohet që shpërblimi për aktivitetet e kryera t'i paguhet Njesisë, ndaj së cilës kryhet testi?

Jo. Për qëllime të testit të të ardhurave bruto që do të kryhet në kontekstin e përkufizimeve të Njesisë së Investimit dhe Institucionit të Kujdestarisë, të gjitha shpërblimet për veprimtaritë përkatëse të një Njësie duhet të merren parasysh, pavarësisht nëse shpërblimi i është paguar direkt Njesisë ndaj të cilës është kryer testi, apo një Njësie tjetër. Ky problem mund të ngrihet edhe në kontekst të Njësive që ofrojnë shërbime kujdestarie, nëse tarifatat për shërbime të tilla i paguhet një Njësie tjetër.

B. INSTITUCIONET FINANCIARE JORAPORTUESE

1. Statusi i një Banke Qendrore/ Organizate Ndërkombëtare/ Organi Qeveritar

A nuk konsiderohet kontradiktore nëse një Bankë Qendrore, Organizatë Ndërkombëtare apo Organ Qeveritar mund të përmbushë kushtet për t'u klasifikuar si Institucion Financiar Joraportues dhe si NFE Aktive?

Mënyra se si aplikohet Standardi ndaj një banke Qëndrore, organizate Ndërkombëtare, ose organi Qeveritar është në varësi të fakteve. Përkufizimi i NFE përjashton shprehimisht Institucionet Financiare (Seksioni VIII, D(7)). Rrjedhimisht, testi I parë do të jetë nëse banka Qendrore, Organizata Ndërkombëtare ose Organi Qeveritar klasifikohet si Institucion Financiar. Ky është një test funksional dhe varet nga faktet. Nëse Banka Qendrore, Organizata Ndërkombëtare ose Organi Qeveritar përcaktohet se është një Institucion financiar, atëherë mund të klasifikohet si një Institucion financiar Joraportues, me kusht që të përmbushë kërkesat për të qenë i tillë, tek standardi (nënparagrafët (1), (2), (3) dhe (4) të Seksionit VIII, B dhe komentit shoqëruar).

Nëse Banka Qendrore, Organizata Ndërkombëtare ose Organi Qeveritar nuk plotëson kërkesat për t'u klasifikuar si Institucion Financiar atëherë do të jetë një NFE dhe do të klasifikohet si një NFE Aktive (Seksioni VIII, D, (9) dhe komenti shoqëruar).

2. Institucionet Financiare Raportuese me rrezik të ulët

Cila është marrëdhënia ndërmjet juridiksioneve specifike të kategorive të Institucioneve financiare Joraportuese me rrezik të ulët dhe përmbajtjes së Aneksit 2 të FACTA IGA-ve që janë duke u përfunduar në SHBA?

Në kategoritë e Institucioneve Financiare Joraportuese në Standard (Seksioni VIII, B dhe komenti përkatës) përfshijnë disa lloje institucioneve të parashikuara në Aneksin 2 të Modelit FATCA IGA. Gjatë procesit të hartimit të Standardit, u vendis që disa nga kategoritë e Aneksit 2 të Modelit FACTA IGA ishin ose të papërshtatshme, ose jo të dëshirueshme në kuptim të Standardit e për rrjedhojë, ato nuk u përfshinë. Këto përbënin kategori si Fonde të Daljes në Pension të kualifikuara sipas Traktatit, institucione Financiare me një Bazë Lokale Klientësh, Bankat Lokale, Institucionet Financiare vetëm me Llogari në Vlera të Vogla, Njësi të Sponsorizuara Investimesh dhe korporata të Huaja të Kontrolluara, Instrumente investimi të sponsorizuara ose të mbajtura ngushtë.

Gjithsesi, u vlerësua se mund të jenë disa Institucione Financiare specifike për juridiksionin, që në mënyrë të ngjashme paraqesin rrezik të ulët ndaj kategorive të përfshira në Standard, por, megjithatë, nuk mund të mos mbulohen nga kategoritë e parashikuara në Standard. Kështu, u parashikua një kategori e mbetur, për të lejuar Juridiksionet Pjesëmarrëse të identifikojnë në mënyrë specifike këto Institucione Financiare me rrezik të ulët, specifike për juridiksionin, si Institucione Financiare Joraportuese, me kusht që të plotësojnë kërkesat e parashikuara në Standard (Seksioni VIII, B, (1), c dhe Komenti shoqëruar).

3. Llogaritë e Depozitave të mbajtura nga një bankë Qendrore

Një Bankë Qendrore është një institucion Financiar Joraportues, përvec sa i përket një pagese që rrjedh nga një detyrim në lidhje me një aktivitet financiar tregtar të llojit të

ndërmarrë nga një kompani e specifikuar e sigurimeve, institucioni i Kujdestarisë ose Institucioni Depozitues. Shih Seksionin VIII, nënparagrafin B (1) (a).

A duhet një Llogari e Depozitës mbajtur nga një Bankë Qendrore për punonjës të vet, të konsiderohet si detyrim i mbajtur në lidhje me një aktivitet financiar, që do të sjellë për Bankën Qendrore kryerjen e detyrimeve të duhura dhe raportimit, në lidhje me këtë llogari si Institucion Financiar Raportues?

Jo. Llogaria e Depozitave e mbajtur nga Banka Qendrore për punonjës aktualë ose të mëparshëm (dhe bashkëshorti dhe femijët e këtyre punonjësve) nuk do të konsiderohen të lidhur me një aktivitet financiar tregtar e për rrjedhojë, Banka Qendrore do të jetë një Institucion Financiar Joraportues në lidhje me Llogari Financiare të tilla.

4. Ndarja e Fondeve të Pensionit me Pjesëmarrje të Gjerë

Sipas Seksionit VIII (B)(5)(a) të CRS, kërkohet që në mënyrë që një Institucion Financiar të mund të kualifikohet si një Institucion Financiar Joraportues, sipas kategorisë së Fondeve të Pensionit me Pjesëmarrje të Gjerë, Institucioni Financiar duhet, ndër të tjera, të sigurojë se nuk ka asnjë përfitues të vetëm me të drejtën për më shumë se pesë përqind të aseteve të fondit.

Në rast se fondi është ndare në nën-fonde, të cilët në praktikë veprojnë si produkte pensioni të ndara, duke përfshirë vecmin e aseteve, risqeve dhe të ardhurave të atribura ndaj këtyre nën-fondeve, testi i pesë përqindëshit zbatohet në nivel fondit, apo në nivel të çdo nën-fondi?

Në raste të tilla, testi nëse përfituesi i vetëm ka të drejtë në më shumë se pesë përqind të aseteve të fondit, do të zbatohet në nivel të secilit nën-fond.

C.LLOGARIA FINANCIARE

1. Interesi i borxhit

Standardi parashikon se Llogaritë Financiare të një Njësië Investimesh janë interesat e tij në borxh dhe capital (Seksioni VIII, C, (1), a) dhe komenti shoqërues). Cili është përkufizimi i interesit në borxh?

Nuk ka një përkufizim të interesit në borxh të parashikuar në Standard.

Standardi parashikon se nëse një koncept nuk është përkufizuar, do të ketë një kuptim në përputhje me ligjin vendas të juridiksionit të zbatueshëm (Paragrafi 2 i Seksionit 1 i Marrëveshjes së Modelit të Autoritetit Kompetent). Rrjedhimisht, përkufizimi i interesit në borxh do të përcaktohet sipas ligjit të brendshëm të juridiksionit zbatues.

2. Llogaria e Përjashtuar

Standardi parashikon se një kontratë për sigurimin e jetës me një periudhë mbulimi që do të përfundojë para se individi të arrijë moshën 90 vjecare, përbën një Llogari të Përjashtuar, me kusht që të plotësojë kërkesat e listuara në Seksionin VIII, nënparagrafi C(17)(c). A mbulon ky përjashtim edhe kontratat e sigurimit të jetës me afat?

Po. Standardi përfshin në Llogaritë e Përjashtuara, kontrata të caktuara të sigurimit të jetës me afat, që përmbushin kushtet e specifikuar në Seksionin VIII, nënparagrafi C(17)(c). Shih Komentin e Seksionit VIII, paragrafët 86 dhe 91, në të cilët përdoret formulimi “kontrata të sigurimit të jetës me afat”.

3. Llogaria e Përjashtuar – Llogaritë e fjetura

Standardi parashikon si një shembull të Llogarisë së Përjashtuar me Risk të Ulët, një llogari të fjetur me balancë vjetore që nuk kalon 1000 USD. Shih Komentin mbi Seksionin VIII, paragrafi 103, Shembulli 6.

Në kuptim të faktit se pragu prej 1000 USD është paraqitur si shembull, deri në çfarë mase munden juridiksionet që zgjedhin të përfshijnë llogaritë e fjetura si Llogari të Përjashtuara me Risk të Ulët, të rregullojnë një prag më të lartë?

Edhe pse shuma prej 1000 USD është vetëm treguese, pritet që juridiksionet që zgjedhin të të përfshijnë llogaritë e fjetura si Llogari të Përjashtuara me Risk të Ulët, mos të rregullojnë një prag që kalon këtë shumë në mënyrë të konsiderueshme.

4. Derivatet e OTC

Një Aset Financiar përkufizohet në CRS se përfshin “një letër me vlerë (për shembull, një përqindje aksionesh në një korporatë; partneritet ose interes përfitimi nga pronësia në një trust ose shoqëri tregtare me shumë aksionerë ose të kuotuar në bursë; dëftesë, bono, instrumente borxhi, ose evidenca të tjera borxhi), interesin e partnerit në partneritet, mallra, marrëveshje shkëmbimi (sëap) (për shembull, normë interesi sëap, sëap në valutë, sëap bazë, kufijtë maksimalë të normës së interesit, kufijtë minimalë të normës së interesit, sëaps-et e mallrave, sëaps-et e kapitalit, sëaps-et e indeksit të kapitalit dhe marrëveshje të ngjashme), Kontratat e Sigurimeve ose Kontratat e Pensionit Vjetor, ose çdo interes (duke përfshirë kontratat future ose forëard ose opsionet) në letra me vlerë, interes partneriteti, mallra, sëap, Kontratë Sigurimesh ose Kontratë Pensioni Vjetor”. Shih seksionin VIII, paragrafi (A)(7).

A përfshin përkufizimi i Asetit Financiar, derivativat *mbi-banak*?

Po, përkufizimi i Asetit Financiar nuk bën dallim ndërmjet derivative të listuara në bursë ose derivative të tjera *mbi-banak*.

5. Llogaritë e Përjashtuara – kushtet zëvendësuese – regjimi i gjobave

Në përputhje me nënparagrafin C(17)(g) të Seksionit VIII, një llogari mund të përfshihet në listën specifike të juridiksionit të Llogarive të Përjashtuara, vetëm kur (i) llogaria paraqet rrezik të ulët për t’u përdorur për evazion tatimor, (ii) llogaria ka në mënyrë të

konsiderueshme, karakteristika të ngjashme me ndonjë kategori të Llogarive të Përrjashtuara, të parashikuara në Standard, (iii) llogaria përkufizohet si Llogari e Përrjashtuar nga legjislacioni vendas dhe (iv) statusi i llogarisë si një Llogari e Përrjashtuar nuk pengon qëllimet e Standardit.

Në këtë kuptim, paragrafi 103 i Komentit të Seksionit VIII përmban një shembull në lidhje me kushtin (ii), duke u shprehur se një regjim sanksionesh (si taksa e e sheshtë e lartë) në tërheqjet e hershme nga një kontratë Pensioni Vjetor, trajtuar si një Llogari e Përrjashtuar sipas nënparagrafit C(17)(a), mund të përbëjë një kusht zëvendësues për të mos kufizuar kontributet e një Kontrate Pensioni Vjetor të tillë.

Si mund të interpretohet ky shembull, në vecanti në lidhje me faktin se Mbajtësi I Llogarisë I një Kontrate të Pensionit vjetor, mund të mos jetë resident për qëllime tatimore në juridiksionin e Institucionit Financiar që lëshon Kontratën e pensionit vjetor?

Regjimi i gjobave për tërheqjet e hershme të juridiksionit të Institucionit Financiar që ka lëshuar Kontratën e Pensionit Vjetor, një jo-rezidenti, duhet të sigurojë se sanksione të tilla duhet të mbliidhen në mënyrë efektive nga juridiksioni i Institucionit Financiar. Në vecanti, juridiksioni I Institucionit Financiar duhet të sigurojë që ligji tatimor ndërkombëtar I zbatueshëm, duke përfshirë Konventat e taksimit të Dyfishtë, mos të pengojë mbledhjen efektive të këtyre gjobave.

6. Llogaritë e Përrjashtuara – kushtet zëvendësuese – raportimi tek autoritetet tatimore

Në kuptim të Llogarive të Përrjashtuara, fakti se informacioni në lidhje me një llogari, kërkohet të raportohet tek autoritetet tatimore, përbën një indikator për rrezik të ulët në kontekstin e përgatitjes së listave specifike për juridiksionin të Llogarive të Përrjashtuara me rrezik të ulët, sipas nënparagrafit C(17)(g) të Seksionit VIII dhe një karakteristikë për klasifikimin e llogarisë së daljes në pension ose pensionit, si një Llogari e Përrjashtuar sipas nënparagrafit C(17)(a) të Seksionit VIII.

A përbën fakti që informacioni në lidhje me një llogari kërkohet të raportohet tek autoritetet rregullatore dhe/ose të sigurimeve shoqërore të juridiksionit të Institucionit Financiar raportues, përfaqëson në mënyrë të konsiderueshme karakteristika të ngjashme për qëllime të klasifikimit të llogarive si Llogari të Përrjashtuara?

Fakti që informacioni në lidhje me një llogari kërkohet të raportohet tek autoritetet rregullatore dhe/ose të sigurimeve shoqërore të juridiksionit të Institucionit Financiar raportues, përfaqëson vetëm në mënyrë të konsiderueshme karakteristikë të ngjashme në masën që është siguruar me ligjin përkatës të brendshëm që informacioni i tillë të vihet në dispozicion të autoriteteve tatimore të juridiksionit të Institucionit Financiar Raportues.

7. Llogaritë e Përrjashtuara – llogari të parave elektronike me vlerë të ulët

Sipas cilave kushte llogaritë e parave elektronike me vlerë të ulët që janë Llogari Depozite, mund të jenë Llogari të Përrjashtuara sipas Seksionit VIII (C)(17)(g)?

Fakti që një Llogari Financiare është llogari e parasë elektronike nuk do të thotë që Llogaria Financiare do të specifikohet nga një juridiksion në ligjin vendas si Llogari e Përrjashtuar me rrezik të ulët. Në mënyrë që Llogari të tilla Financiare të specifikohen si Llogari të Përrjashtuara sipas ligjit të brendshëm të një juridiksioni zbatues, në pajtim me Seksionin VIII (C) (17) (g), juridiksioni duhet të sigurojë që llogaritë paraqesin një rrezik të ulët për t'u përdorur për evazion fiskal, kanë karakteristika thelbësore të ngjashme me një kategori tjetër të Llogarive të Përrjashtuara dhe që statusi i tyre si një Llogari e Përrjashtuar nuk është në kundërshtim me qëllimet e CRS. Komenti i Seksionit VIII (C) (17) (g) jep shembuj të llogarive të tilla të përrjashtuara specifike të juridiksionit me rrezik të ulët.

Si shembull i një llogarie të përrjashtuar me rrezik të ulët në kontekstin e përrfshirjes financiare, Shembulli 5 thekson që një Llogari e Depozitave, subjekt i rregullimit financiar (i) që ofron shërbime të përcaktuara dhe të kufizuara, në mënyrë që të rrisë përrfshirjen financiare, (ii) mbi të cilën depozitat mujore nuk mund të kalojnë 1 250 USD dhe (iii) për të cilat Institucionet Financiare janë lejuar të zbatojnë procedurat e thjeshtuara të AML / KYC në përrputhje me Rekomandimet e FATF, mund të jenë një Llogari e Përrjashtuar nga rreziku i ulët.

Me kusht që llogaritë e parave elektronike të jenë të rregulluara dhe të plotësojnë kërkesat e

Seksionit VIII (C) (17) (g), ato mund të përcaktohen si një Llogari e Përrjashtuar, nga juridiksioni zbatues. Shembulli i mësipërm mund të sigurojë udhëzime të mëtejshme se kur kërkesat e Seksionit VIII (C) (17) (g) do të përrmbusheshin në kontekstin e përrfshirjes financiare.

8. Përrcaktimi i interesave në kapital, në rastin e CIV të mbajtura gjerësisht, që është një Institucion Financiar Raportues

Disa CIV që janë Institucione financiare Raportuese dhe që janë të organizuara në formën e një trusti, kanë karakteristikat e CIV-ve të ofruara publikisht: administrator I besuar dhe përrfituesit janë palë jo të lidhura; interesat në CIV njësohen; CIV është e detyruar të mbajë një regjistër të azhurnuar të mbajtësve të njërive të regjistruara; mbajtës të caktuar të njërive të regjistruara janë Institucionet e Kujdestarisë që mbajnë njësitë në CIV, në emër të investitorëve në një Llogari të Kujdestarisë; dhe njësitë janë instrumente financiare të transferueshme lirshëm. A mund t'i trajtojë një CIV e tillë mbajtësit e njërive të regjistruara, si Mbajtës të llogarive të tyre për qëllime të CRS?

Po, në këtë rast këta mbajtës të njërive të regjistruara do të jenë Mbajtës të Llogarive të interesave në kapital në CIV (përveç nëse janë persona të ndryshëm nga një Institucion Financiar, që mbajnë interesin e kapitalit për përrfitimin ose për llogarinë e një personi tjetër, siç përrshkruhet në Seksionin VIII (E) (1)).

Institucionet e Kujdestarisë që janë mbajtës të njërive të regjistruara do të jenë përrgjegjës për raportimin e interesave në kapital në CIV, të cilat i mbajnë për mbajtësit e llogarive të raportueshme në një Llogari të Kujdestarisë (shiko paragrafin 71 të komentit të Seksionit VIII).

9. Njësitë e Investimit – përrkufizimi i Llogarisë Financiare

Sipas Seksionit VIII (C) (1) (b), një kapital ose interes në borxh në një institucion financiar të ndryshëm nga ato të përshkruar në Seksionin VIII (C) (1) (a), konsiderohet një llogari financiare vetëm nëse klasa e interesave u krijua me qëllim të shmangies së raportimit në bazë të CRS. Si zbatohet kjo rregull për interesat në kapital ose në borxh të mbajtura në një njësi që është njësi investimesh, vetëm sepse është një këshilltar investimesh ose një menaxher investimesh?

Seksioni VIII (C) (1) (b) zbatohet për interesat në borxh ose kapital, të mbajtura në një njësi që është Njësi Investimesh, vetëm sepse (i) jep këshilla për investime dhe vepron në emër të, ose (ii) menaxhon portofolet për , dhe vepron në emër të një klienti me qëllim investimin, menaxhimin ose administrimin e Aseteve Financiare të depozituara në emër të klientit me një Institucion Financiar, të ndryshëm nga një Njësi e tillë Investimi, nëse klasa e interesave të tilla është vendosur me qëllim shmangien e raportimit sipas CRS.

10. Llogaritë e Përjashtuara – llogari të mbajtura për qëllim të godinës ose kooperativës së strehimit

Në kontekstin e Llogarive të Përjashtuara, si duhet të klasifikohen llogaritë e mbajtura nga një grup pronarësh, me qëllim pagimin e shpenzimeve të vazhdueshme të një godine apo kooperative strehimi?

Në përputhje me Seksionin VIII (C) (17) (g) të CRS, juridiksionet mund të krijojnë një listë specifike të brendshme të Llogarive të Përjashtuara, me kusht që Llogaritë e tilla Financiare të paraqesin një rrezik të ulët për t'u përdorur për shmangien e taksave, të kenë karakteristika thelbësisht të ngjashme me një prej kategorive të Llogarive të Përjashtuara të parashikuara nga CRS në Seksionin VIII (C) (17) (a) përmes (f) dhe nuk janë në kundërshtim me qëllimet e CRS.

Në bazë të Seksionit VIII (C) (17) (b), një Llogari Financiare për qëllime të kursimit jo të daljes në pension, është një Llogari e Përjashtuar kur (i) i nënshtrohet rregullimit si një instrument kursimi jo i daljes në pension, (ii) është favorizues ndaj tatimit, (iii) tërheqjet kushtëzohen nga plotësimi i kritereve specifike dhe (iv) kontributet vjetore janë të kufizuara në 50,000 USD ose më pak.

Në këtë këndvështrim, një Llogari Financiare e mbajtur nga ose në emër të një grupi pronarësh, ose nga kompania e kondominiumit, me qëllim pagimin e shpenzimeve të godinës ose kooperativës së strehimit mund të përfshihet në juridiksionin specifik të listës së rreziqeve të ulëta të Llogarive të përjashtuara, me kusht që: (i) të rregullohen në ligjin e brendshëm si llogari specifike për mbulimin e kostove të një godine apo kooperativë strehimi, (ii) llogaria ose shumat e kontribuara dhe / ose të mbajtura në llogari janë të favorizuara nga taksat, (iii) shumat në llogari mund të përdoren vetëm për të paguar shpenzimet e godinës ose të kooperativës së strehimit dhe (iv) asnjë pronar i vetëm nuk mund të kontribuojë çdo vit një shumë që tejkalon 50,000 USD.

Kur disa nga kërkesat e mësipërme (siç është llogaria financiare që favorizohet nga taksat ose kufizimi I kontributeve në 50,000 USD) nuk përmbushen, karakteristika zëvendësuese ose kufizime që sigurojnë një nivel ekuivalent të rrezikut të ulët mund të merren në konsideratë, duke marrë parasysh specifikat e brendshme. Kjo mund të përfshijë karakteristika të tilla si: (i) jo më

shumë se 20% e kontributeve vjetore dhe totale në vit, të atribueshme ndaj një personi të vetëm, (ii) llogaria që drejtohet nga një profesionist i pavarur, (iii) shumat e kontributet dhe përdorimi i parave që vendosen me marrëveshje të pronarëve në përputhje me dokumentet përbërëse godinës ose kooperativës së strehimit, ose (iv) mos lejimi I tërheqjeve nga llogaria për qëllime të tjera nga shpenzimet e godinës ose kooperativës së strehimit.

11. Shpërndarjet indirekte nga trusti

Si trajtohen sipas CRS, shpërndarjet indirekte nga trusti?

Në bazë të Seksionit VIII (C) (4), një person i raportueshëm do të trajtohet si përfitues i një trusti "nëse një person i tillë I raportueshëm ë...] mund të marrë, direkt ose indirekt, një shpërndarje diskrecionale nga trusti".

Shpërndarjet indirekte nga një trust mund të lindin kur trusti kryen pagesa ndaj një pale të tretë, për përfitimin e një personi tjetër. Për shembull, rastet kur një trust paguan tarifat e shkollimit ose ripaguan një kredi të marrë nga një person tjetër, duhet të konsiderohen shpërndarje indirekte nga trusti. Shpërndarjet indirekte përfshijnë gjithashtu raste kur trusti jep një kredi pa interes ose me një normë interesi më të ulët se norma e interesit të tregut ose në kushte të tjera jo të gjatësisë të krahut. Për më tepër, shlyerja e një kredie të dhënë nga një trust për përfituesit e saj përbën një shpërndarje indirekte në vitin kur kredia është shlyer.

Në të gjitha rastet e mësipërme personi i raportueshëm do të jetë personi që është përfitues i trustit, që merr shpërndarjen indirekte (d.m.th. në shembujt e mësipërm, debitori i tarifave të shkollimit ose marrësi i kushteve të favorshme të kredisë).

12. Mbajtësit e llogarisë në lidhje me kontratat e sigurimit të vlerës së parasë

Në lidhje me një kontratë të sigurimit të vlerës së parasë, a do të trajtohen personat që kanë të drejtën e aksesit në Vlerën e Parasë dhe të drejtën e ndryshimit të përfituesve të kontratës, si Mbajtës të llogarive për qëllime të CRS, nëse ata kanë hequr dorë nga të drejta të tilla?

Persona të tillë do të konsiderohen Mbajtës të Llogarive, në lidhje me Kontratën e Sigurimit të Vlerës së Parasë në të gjitha rastet, përveç nëse ata kanë hequr dorë në mënyrë përfundimtare, të plotë dhe të përvokushme, nga e drejta e aksesit në Vlerën e Parsë dhe nga e drejta për ndryshimin e përfituesve të kontratës së sigurimit të vlerës së parasë.

Në rastet kur, duke marrë parasysh paragrafin e mësipërm, asnjë person nuk mund të hyjë në Vlerën e Parasë ose të ndryshojë përfituesit, Mbajtës i Llogarisë është çdo person i emëruar si pronar i kontratës dhe çdo person që ka të drejtë të kryejë pagesa, sipas kushteve në kontratë.

Pavarësisht nga sa më sipër, me maturimin e një Kontrate të Sigurimit të Vlerës së Parasë (d.m.th. kur detyrimi për të paguar një shumë sipas kontratës bëhet fiks), çdo person që ka të drejtë të marrë një pagesë sipas kontratës, duhet të trajtohet si një Mbajtës i Llogarisë.

D.LLOGARIA E RAPORTUESHME

1. Raportimi i Personave Kontrollues të caktuar

A duhet Personi/personat Kontrolues të Njësisë, resident në të njëjtin juridiksion me Institucionin Financiar Raportues, të raportohet?

Standardi kërkon vetëm raportimin e Personave të Raportueshëm të Juridiksionit. Personat e Raportueshëm të Juridiksionit janë persona rezidentë në një grup të caktuar juridiksionesh, siç përcaktohet në legjislacionin zbatues vendas të Juridiksionit Pjesëmarrës, ku ndodhet Institucioni Financiar (Seksioni VIII, D, (3)). Si minimum, kjo listë duhet të përfshijë juridiksione me të cilat Juridiksioni Pjesëmarrës ka një marrëveshje për shkëmbimin automatik të informacionit sipas Standardit.

Sidoqoftë, ekziston një qasje e diskutuar në Standard e cila do të lejonte një juridiksion pjesëmarrës të zgjerojë raportimin për të mbuluar rezidentët e vet që janë persona kontrollues, megjithëse kjo nuk është një kërkesë e Standardit (Paragrafi 5 i Shtojcës 5 të Standardit).

2. Njësitë Jo-financiare pasive

Një njësi është një Njësi Jo-financiare aktive nëse më pak se 50% e të ardhurave të tij janë të ardhura pasive dhe më pak se 50% e aseteve të tij prodhojnë ose mbahen për prodhimin e të ardhurave pasive. Po sikur asetet të krijojnë të ardhura pasive, por në të vërtetë nuk prodhojnë të ardhura në periudhën në fjalë?

Testi nëse një aset mbahet për prodhimin e të ardhurave pasive (Seksioni VIII, D, (9), a) dhe Komenti i shoqëruar) nuk kërkon që të ardhurat pasive të prodhohen në të vërtetë në periudhën në fjalë. Përkundrazi, asetit duhet të jetë i llojit që prodhon ose mund të prodhojë të ardhura pasive. Për shembull, paratë duhet të shihen si prodhuese ose të mbajtura për prodhimin e të ardhurave pasive (interesit) edhe nëse në të vërtetë nuk prodhojnë të ardhura të tilla.

3. Të ardhurat pasive

CRS nuk përkufizon të ardhurat pasive, sidoqoftë, Komenti siguron një listë të artikujve që përgjithësisht duhet të konsiderohen si të ardhura pasive. Më tej, komenti parashikon që përcaktimi i të ardhurave pasive mund të bëhet duke iu referuar "rregullave të veçanta të çdo juridiksioni". Shihni Komentin në Seksionin VIII, paragrafi 126. Në përcaktimin e të ardhurave pasive, çfarë nënkuptohet me referencë për rregullat e veçanta të secilit juridiksion?

Për lehtësimin e zbatimit efektiv të Standardit, përkufizimi i juridiksionit për të ardhurat pasive duhet të jetë në thelb, në përputhje me listën e parashikuar nga Komenti. Secili Juridiksion mund të përkufizojë në rregullat e tij të veçanta, artikujt që gjenden në listën e të ardhurave pasive (si përsëmbull, të ardhurat ekuivalente me interesin), në përputhje me rregullat e brendshme.

4. Personi i raportueshëm – përkufizimi i tregtisë së rregullt

Seksioni VIII (D) (2) (a) parashikon që "një korporatë, aksionet e së cilës tregtohen rregullisht në një ose më shumë tregje të letrave me vlerë " nuk është një person i raportueshëm.

Në këtë drejtim, paragrafi 112 i komentit të Seksionit VIII parashikon që aksionet "tregtohen rregullisht" nëse ka një vëllim të konsiderueshëm tregtie në lidhje me aksionet mbi baza të vazhdueshme.

Paragrafi 113 i komentit jep udhëzime të mëtejshme në lidhje me kuptimin e "vëllimit të konsiderueshëm të tregtisë në lidhje me aksionet në vazhdim" në lidhje me secilën kategori aksionesh të aksioneve të korporatës.

Si interpretohet termi "secila klasë aksionesh e aksioneve të korporatës"?

Për qëllimet e Standardit, "secila klasë aksionesh e aksioneve të korporatës" nënkupton një ose më shumë kategori të aksioneve të korporatës që (i) ishin regjistruar në një ose më shumë tregje të letrave me vlerë gjatë vitit pararendës kalendarik dhe (ii), në total, përfaqësojnë më shumë se 50% të (a) fuqisë totale të kombinuar të votimit të të gjitha klasave të aksioneve të një korporate të tillë që kanë të drejtë të votojnë dhe (b) vlerën totale të stokut të një korporate të tillë.

5. Përkufizimi i NFE Aktive – aksione të tregtuara rregullisht në një treg të letrave me vlerë

Termi NFE aktive përfshin një NFE, aksionet e së cilës tregtohen rregullisht në një treg të themeluar të letrave me vlerë ose një NFE që është një njësi e lidhur e një njësie, stoku i të cilës tregtohet rregullisht në një treg të themeluar të letrave me vlerë. A mundet një njësi tjetër përveç një korporate të ketë "aksione që tregtohen rregullisht në një treg të themeluar të letrave me vlerë"?

Jo. Termi "aksion" është i kufizuar në aksione në një korporatë. Prandaj, vetëm një korporatë mund të kualifikohet si një NFE aktive në bazë të faktit që aksionet e saj tregtohen rregullisht në një treg të themeluar të letrave me vlerë.

6. Mbrojtësit e trustit që është Institucion Financiar Raportues

A konsiderohen mbrojtësit e trustit, që është Institucion Financiar Raportues, si Mbajtës Llogarie të trustit në të gjitha rastet, apo vetëm në rrethana ku pushteti I tyre është I tillë që mund të konsiderohet si ushtrim i kontrollit mbi trustin?

Mbrojtësi duhet të trajtohet si një Mbajtës Llogarie pavarësisht nëse ka kontroll efektiv mbi trustin.

7. Lloji i kodit të pagesës në lidhje me kontratën e Sigurimit të Vlerës së Parasë, Kontratën e Pensionit Vjetor, Interesin në kapital dhe interesin në borxh

A mund të përdoret kodi CRS504 për identifikimin e të gjithë llojeve të pagesave që raportohen në lidhje me një kontratë Sigurimi të Vlerës së Parasë, Kontratë Pensioni Vjetor, Interes në kapital dhe interes në borxh?

Po, kodi CRS504 mund të përdoret për identifikimin e të gjitha llojeve të pagesave që raportohen në lidhje me kontratën e Sigurimit të Vlerës së Parasë, Kontratën e Pensionit Vjetor, Interesin në kapital dhe interesin në borxh, përfshirë këtu kur pagesa të tilla janë dividendë, kamatë, të ardhura bruto ose pagesa të shlyerjes. Standardi nuk kërkon përdorimin e ndonjë kodi specifik (d.m.th. CRS501, CRS502 or CRS503) për identifikimin e cdo lloj pagese që raportohet në lidhje me kontratën e Sigurimit të Vlerës së Parasë, Kontratën e Pensionit Vjetor, Interesin në kapital ose interesin në borxh.

8. Të ardhurat nga investimet e kapitalit të kompanive të sigurimit

A mundet që të ardhurat e mbledhura nga asetet për investimin e kapitalit të një biznesi sigurimesh, të trajtohen si të ardhura aktive?

Po. Në përcaktimin nëse të ardhurat janë pasive, është e rëndësishme të merret në konsideratë natyra e të ardhurave që merr biznesi i sigurimiti. Sic sygjeron edhe koncepti, të ardhurat pasive derivohen më tepër nga investimi në asete, sesa nga aktivitetet e kryera në rrjedhën normale të tregtisë apo biznesit. Për shkak të natyrës së të ardhurave të marra nga asetet e mbajtura si rezerva të biznesit ose rregullatore, të biznesit të sigurimeve, të ardhurat nga ky rast specifik mund të trajtohen më tepër si aktive, sesa pasive.

9. Juridiksionet e Raportueshme për Llogaritë e Njësive Paraekzistuese

Në kuptim të Llogarive të njësive Paraekzistuese, nga Institucionet Financiare kërkohet, bazuar në Seksionin V(D), përcaktimi nëse mbajtësi i Llogarisë së Njësive Paraekzistuese është resident në një ose më shumë Juridiksione të Raportueshme.

Në përputhje me paragrafin 10 të Komentit mbi Seksionin V, një Mbajtës I Llogarisë së Njësive paraekzistuese do të konsiderohet resident I një Juridiksioni të Raportueshëm nëse bazuar në informacionin e disponueshëm për Institucionin Financiar ka, ndër të tjera: Një vend të inkuorporimit ose organizimit në një Juridiksion të Raportueshëm;

- **Një adresë në një Juridiksion të Raportueshëm (për shembull ë...] adresën e regjistruar, zyrën kryesore ose vendin e menaxhimit efektiv); ose**
- **Një adresë të një ose më shumë administratorëve të besuar të trustit, në një Juridiksion të Raportueshëm.**

Për qëllime të përmbushjes së detyrimeve të duhura, në lidhje me Mbajtësit e Llogarive të Njësive Paraekzistuese, a duhet të merren në konsideratë të gjitha indikacionet e mësipërme apo konsiderata të tjera, për të përcaktuar Juridiksionin e Raportueshëm të një Mbajtësi të vecantë të Llogarisë Paraekzistuese?

Po. Të gjitha indikacionet e sipërpërmendura dhe konsiderata të tjera duhet të mbahen parasysh për përcaktimin e Juridiksionit të Raportueshëm në lidhje me Mbajtësin e Llogarisë së Njesisë Paraekzistuese dhe Institucionet Financiare duhet të vazhdojnë të rishikojnë të gjithë informacionin e disponueshëm edhe pasi të gjendet ndonjë tregues I rezidencës. Mbajtësi i

Llogarisë së Njesisë Paraekzistuese do të konsiderohet rezident i një Juridiksioni të Raportueshëm në cdo juridiksion për të cilin është gjetur një tregues, përveç nëse procedurat shëruese të parashikuara në Seksionin V(D)(1)(b) mund të zbatohen.

E. TË NDRYSHME

1. Përkufizimi i Njesisë së Lidhur në rastet e pronësisë indirekte

Në mënyrë që të përcaktohet nëse një Njësi është e lidhur me një Njësi tjetër, kërkohet që, në përputhje me nënparagrafin E(4) të Seksionit VIII të Standardit, të verifikohet nëse Njësia kontrollon Njësinë tjetër ose nëse dy njësitë janë nën kontroll të përbashkët. E njëjta dispozitë shprehet se kontrolli përfshin pronësinë direkte ose indirekte të më shumë se 50% të votës dhe vlerës në një Njësi.

Në rastin e pronësisë indirekte të votës dhe vlerës së një Njësie në një Njësi tjetër, a duhet të matet pronësia në mënyrë proporcionale?

Shembull:

Njësia A zotëron 51% të totalit të votave dhe 51% të vlerës totale të aksioneve të Njesisë B. Njësia B, nga ana tjetër, zotëron 51% të totalit të votave dhe 51% të vlerës totale të aksioneve të Njesisë C. A janë Njësia A dhe Njësia C, njësi të lidhura? Sipas rregullit proporcional, Njësitë nuk do jenë të lidhura pasi rregulli do të kërkonte që përqindjet e votave dhe vlerës të shumëzohen, ndërkohë që në realitet, Njësia A kontrollon efektivisht Njësinë C.

Njësitë konsiderohen si Njësi të Lidhura, nëse këto Njësi janë të lidhura ndërmjet një ose me shumë zinxhirësh pronësie, nga një Njësi mëmë e përbashkët dhe nëse Njësia mëmë e përbashkët zotëron më shumë se 50% të aksioneve ose interesave të tjerë në kapital, të paktën në njërin nga Njësitë e tjera. Një zinxhir i pronësisë do të kuptohet si pronësia nga një ose më shumë Njësi, të 50% të pushtetit total të votimit të aksioneve të një Njësie dhe më shumë se 50% të vlerës totale të aksioneve të një Njësie.

Shembull:

Njësitë A dhe C konsiderohen si Njësi të Lidhura, sipas nënparagrafit E(4) të Seksionit VIII, pasi Njësia A zotëron në mënyrë direkte më shumë se 50% të totalit të votave të aksioneve dhe më shumë se 50% të vlerës totale të aksioneve të Njesisë B dhe sepse Njësia B zotëron në mënyrë direkte më

shumë se 50% të totalit të votave të aksioneve dhe më shumë se 50% të totalit të vlerës së aksioneve të Njesisë C. Njësitë A dhe C janë, për rrjedhojë, të lidhura nëpërmjet zinxhirëve të pronësisë. Pavarësisht faktit që Njësia A proporcionalisht zotëron vetëm 26% të vlerës totale të aksioneve dhe të drejtës së votës së Njesisë C, Njësia A dhe Njësia C janë Njësi të lidhura.

2. Të ardhurat nga investimet e kapitalit të kompanive të sigurimit

A mund të trajtohen të ardhurat e marra nga asetet për investimin e kapitalit në një biznes sigurimi, sit ë ardhura aktive?

Po. Në përcaktimin nëse të ardhurat janë pasive, është e nevojshme të merret në konsideratë natyra e të ardhurave që merr biznesi i sigurimit.. Sic sygjeron edhe koncepti, të ardhurat pasive derivohen më tepër nga investimi në asete, sesa nga aktivitetet e kryera në rrjedhën normale të tregtisë apo biznesit. Për shkak të natyrës së të ardhurave të marra nga asetet e mbajtura si rezerva të biznesit ose rregullatore, të bizneist të sigurimeve, të ardhurat nga ky rast specifik mund të trajtohen më tepër si aktive, sesa pasive, përvec nëse rezerva të tilla are inflated në mënyrë abuzive.

ÇËSHTJE TË TJERA

1. Mbrojtja e të dhënave - ISO-27000

Standardi i referohet serisë ISO-27000 në lidhje me ruajtjen e të dhënave. A është një kërkesë e Standardit që seria të aplikohet dhe nëse po, kërkohet një certifikim?

Më shumë se përshkruese, seria ISO-27000 siguron një qasje në menaxhimin e rrezikut përmes rekomandimeve të praktikës më të mirë për menaxhimin e sigurisë së informacionit, rrezikut dhe kontrollit. Qasja e saktë e ndërmarrë do të formohet nga konteksti i sistemit të përgjithshëm të administrimit të sigurisë së informacionit që ka administrata tatimore. Për më tepër, ka qasje të tjera që mund të shihen mbrojtje ekuivalente. Prandaj ekziston një pritje që juridiksionet ose të zbatojnë seritë ISO 27000, një standard ekuivalent ose të kenë një justifikim të arsyeshëm se përse është e arsyeshme të largohen prej tij në kontekstin e një administrate të veçantë tatimore. (Referencat për serinë ISO-270000 mund të gjenden në paragrafin 13 tek Komenti i Seksionit 3 dhe paragrafi 12 tek Komenti i Seksionit 5 të Marrëveshjes Model të Autoritetit Kompetent).

2. Si vepron me llogaritë paraekzistuese individuale ku mungon TIN?

Sipas kërkesave të përgjithshme të raportimit në lidhje me secilën Llogari të Raportueshme që është një Llogari Para-ekzistuese ose në lidhje me secilën Llogari Financiare që është hapur para se të bëhet një Llogari e Raportueshme, TIN-i ose data e lindjes nuk kërkohet të raportohet nëse ky TIN ose data e lindjes nuk është në regjistrat e Institucionit Financiar Raportues dhe nuk kërkohet të mblidhet nga ky Institucion Financiar Raportues sipas legjislacionit të brendshëm. Pavarësisht këtij parashikimi, një Institucion Financiar Raportues duhet të bëjë përpjekje nga ana

e tij për të marrë TIN-in dhe datën e lindjes në lidhje me Llogaritë Para-ekzistuese deri në fund të vitit të dytë kalendarik pas vitit në të cilin Llogaritë Para-ekzistuese janë identifikuar si Llogari të Raportueshme.

3. Ku gjendet komentari i Standartit të Raportimit të Përbashkët (CRS)?

Në portalin e OECD-së për shkëmbimin automatik të informacionit mund të gjendet edhe Komentari i Standartit të Raportimit të Përbashkët:

<https://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/common-reporting-standard/common-reporting-standard-and-related-commentaries/>

4. Çfarë përmbajtje duhet të kenë formularët e vetëdeklarimit?

OECD ka publikuar në faqen e saj disa lloje formularësh vetëdeklarimi që shërbejnë për të ilustruar informacionin e mbajtësit të llogarisë që duhet mbledhur nga institucionet financiare, në kuadër të implementimit të Standartit të Raportimit të Përbashkët. Formularët e vetëdeklarimit të sugjeruar nga OECD janë të veçantë: Për personat kontrollues, entitetet dhe individët dhe shembuj të tyre mund të gjenden në portalin e OECD: <https://www.oecd.org/tax/automatic-exchange/crs-implementation-and-assistance/>. Lidhur me implementimin dhe asistencën për zbatimin e CRS dhe mbledhjen e vetëdeklarimeve, OECD ka theksuar se institucionet financiare duhet të këshillohen me konsulentët e tyre për t'u siguruar se veprimet lidhur me zbatimin e CRS dhe formularët e vetëdeklarimit të mbledhur nga llogarimbajtësit të jenë në përputhje me legjislacionin në fuqi.

5. Si raportohet informacioni nga institucionet financiare raportuese tek Autoriteti Kompetent?

Formati i miratuar për komunikimin e të dhënave të raportimit financiar është formati XML i CRS-së. Institucionet financiare nëpërmjet webservice-ve të cilat do të ekspozohen në Platformën Qeveritare të Ndërveprimit do të transmetojnë të dhënat e përcaktuara sipas standartit.